4e JAARGANG NO. 13
JUNI 1988

DE VAANDELDRAGER

Officieel orgaan van de
VERENIGING VAN OUDSTRIJDERS VAN DE
KONINKLIJKE NEDERLANDSE BRIGADE „PRINSES IRENE"

DE VAANDELDRAGER

Officieel orgaan van de
VERENIGING VAN OUDSTRIJDERS VAN DE
KONINKLIJKE NEDERLANDSE BRIGADE „PRINSES IRENE"

4e Jaargang no. 13
Juni 1988

Redactie:
Baelschot 8
5641 NE Eindhoven
Tel. 040 - 810152

Losse nummers f 5,-
Abonnementsprijs f 15,-
per jaar (4 nummers)

Leden van de vereniging ontvangen het blad gratis.

INHOUD:

4-5 Dagboek van de K.N.B. P.I. Fack
5-6 Dienstbelevenissen v.d. Tas
6 Wist u dat?
7-8 Van Nederlaag n. Overwinning Jhr. J. Beelaerts
9 Afscheid Herbrink
9 Brigade Piron
10 Diversen
11 Diversen
12 Verhaal van een weduwe Mw. Peeter
13 18 sept.Festival
14 Stichtingnieuws
18 Notulen A.L.V.
23 B.N.M.O.

Voorplaat:

Ingang Museum Bevrijdende Vleugels te Veghel.

Onze (mijn) Brother 8300 heeft het opgegeven. Slechts vijf jaar oud is hij geworden, maar hij heeft me toch heel wat goede diensten bewezen.

Twee lesboeken heb ik op hem uitgewerkt en verder heb ik toch de tekst van twaalf "Vaandeldragers op hem uitgespeld.

Ik zal hem missen, want ik had er drie verschillende lettertypen (margrietschijven) bij.

Om die reden heb ik u destijds gevraagd welk lettertype u het prettigst vond om te lezen.

Dat is nu allemaal passé, we gaan weer gewoon terug naar af.

Ik was doende de teksten uit te typen voor dit nummer, toen er plotseling een lichtflits, gepaard gaande met een knal en gevolgd door een rookpluim, (exact in deze volgorde) een eind maakte aan zijn - voor een typemachine toch nog jonge - leven.

Even dacht ik nog aan een bomaanslag op uw redacteur, later aan sabotage, gepleegd door een ontevreden lezer, maar mijn vrouw stelde me gerust met: "Zo slecht ben je nou ook weer niet". Een pak van mijn hart, want als ook je vrouw je werk slecht vind kun je wel inpakken.

Reparatie van electronica is duur, vooral omdat je er zelf niets van weet. (Dat had je vroeger alleen met horlogemakers.) De schatting van de handelaar in deze dingen was - en daarbij keek hij heel vakkundig - zo'n 800 gulden! Maar bij aankoop van een nieuwe machine kreeg ik voor de overblijfsen *f* 375,-- terug.

Het is een Canon S-300 geworden met vele mogelijkheden, zoals automatisch onderlijnen, centreren, **vet typen**en er kan een RAM-cartridge bijgekocht worden voor tekstopslag enz.

Aan de machine zal het dus niet meer liggen, alle fouten worden nu door mij persoonlijk gemaakt, waarvoor ik u bij voorbaat om excuses vraag. Ik blijf echter mijn best doen!.

Er is weer heel wat gebeurd in het afgelopen kwartaal. De jaarlijkse reunie, de parade in Wageningen en de diverse herdenkingen op 4 en 5 mei. U kunt erover lezen in dit nummer.

Ook weer wat herinneringen van onze leden kunnen afdrukken, kortom , blijf schrijven, goed voor u, goed voor het blad, dus goed voor de lezers.

O ja, als u straks met vacantie gaat: prettige reis, veel plezier, goed weer en vooral.....
GEZOND WEER TERUG!

Matt van Hooff.

UIT HET

DAGBOEK

DER

KON. NED. BRIGADE

26 september 1944
22.00 uur

Ditmaal is voor het herstellen van de corridor bijzonder hard gevochten; maar het succes is volkomen. We kunnenj ons weer zonder gevaar van Nijmegen naar Eindhoven begeven.

In de afgelopen nacht werden de overgebleven troepen uit Arnhem geëvacueerd om met spoed naar Engeland te worden vervoerd. Toen we een gesprek met enkele van deze mannen probeerden aan te knopen, bleek uit het weinige, dat zij wilden loslaten, toch wel voldoende, dat het Arnhemse gevecht bijzonder verbitterd is geweest. Hun teluerstelling over het mislukken van de opzet is dan ook alleszins begrijpelij

Voor het eerst sinds onze landing op het continent merken we hier iets van Duitse activiteit in de lucht. De moffen vinden dit deel van het front blijkbaar ook van het grootste belang, want ze zetten hier zelfs hun nieuwste schroefloze jagers in. Luchtduels doen zich iedere dag voor, maar deze spelen zich eigenlijk volkomen los van ons af, d.w.z. de grondtroepen zien deze gevechten alsof ze naar een film kijken. Natuurlijk wordt er gejuicht als er een Duits, of met het hoofd geschud als er een Engels vliegtuig neergeschoten wordt, maar daar blijft het meestal bij. Gisterenavond hadden we gelegenheid om ook van de grond af vuur te openen op een vijandelijke lichte bommenwerper, die op geringe hoogte plotseling uit het halfdonker boven de Maasbrug kwam opdagen. Hoewel het toestel niet langer dan een halve minuut zichtbaar was en geen aanval uitvoerde, reageerde de luchtdoelartillerie terstond; onze mannen, die de hand op een Duits 2 cm kanonnetje hadden gelegd, deden welgemoed mee en hadden de voldoening, dat de mof minstens beschadigd werd: een zwarte rooksliert bleef in de lucht hangen.

De verkenningsafdeling deed vandaag weer nuttig werk, tijdens het patrouilleren en het bemannen van observatieposten in het land van Maas en Waal (Druten); onze voorlopige inlichtingen over een vijandelijke weerstandslijn door de Betuwe, die in Ochten zou eindigen, werd definitief bevestigd, want activiteit van ongeveer één compagnie infanterie werd aldaar waargenomen. Militair gezien is onze bedrijvigheid momenteel dus eigenlijk vrij beperkt, maar daar staat veel tegenover: clubs worden geopend voor militairen, iedereen wordt in de gelegenheid gesteld warme baden te nemen in de nieuwe kazerne bij Grave, filmvoorstellingen worden voorbereid etc. Het leven te velde belooft wel comfortabeler te worden!

NEDERASSELT
1 october 1944
10.00 uur
Het front is nu, althans in onze sector, grondig vastgelopen.
Beide partijen spannen zich zoveel mogelijk in om de tegenstander te hinderen en te ergeren, maar vorderingen van betekenis worden niet gemaakt.

De taken van de Brigade veranderen dan ook weinig; nog steeds bewaken wij de bruggen over de Maas en de stad Grave en nog steeds beveiligen wij het land van Maas en Waal, nu met de steun van het 52e Recce Regiment, dat een deel van ons terrein heeft overgenomen. Nu en dan komen de Moffen met kleine groepjes de revier over om fietsen te stelen of dergelijke hoogstaande taken te volbrengen. Overdag houden we de heren echter goed in het oog van de uitkijkpost bij Druten, die uitstekend is ingericht in een steenfabriek en tot nog toe ongemerkt is gebleven, terwijl we 'snachts bij Deest en Batenburg luisterposten uitzetten om eventueel alarm te maken. In de nacht van 28 op 29 september ontstond enige opwinding door een verrassende aanval op de Waalbruggen bij Nijmegen, waarbij Duitse zwempatrouilles in duikerpakken de spoorbrug ernstig en de wegbrug licht besschadigden.

Gisteren maakten de Engelse Generaals Dempsey en Browning een inspectie-tocht langs onze stellingen; zij drongen aan op speciale waakzaamheid, daar een Duitse aanval uit de richting van het Reichswald algemeen verwacht wordt Bovendien bereikte ons gisteren het bericht, dat het de Engelse Koning had behaagd, enkele leden van de Brigade te onderscheiden. De Brigade-Commandant kreeg een DSO, een Luitenant die een patrouille over de Seine uitstekend had geleid, een VC en een soldaat die zich tijdens de Duitse tankaanval op onze colonne bij Diest met wegrijden van brandende munitiewagens , een MM.

10 october 1944
10.00 uur.

De toestand is nog grotendeels dezelfde; ons enig direct contact met de Moffen wordt dagelijks gemaakt langs de Waaloever; maar nadat we het stoomveer in Driel hadden stukgeschoten, werd ook dit minder. Plaatsen als Tiel en Nijmegen hebben het overigens zwaar te verduren in deze tijd; Tiel kunnen we natuurlijk nog niet inspecteren, maar Nijmegen wordt druk bezocht enn telkens ontdekt men daar weer nieuwe stukgeschoten gebouwen. Om te verhinderen dat op een kwade dag enige honderden geallieerde officieren buiten gevecht zouden worden gesteld, heeft men de "officers-club" ter plaatse dan ook gesloten.

Intussen heeft de Brigade tevens de bewaking van de bruggen over het Maas-Waalkanaal overgenomen, zodat momenteel onze onderdelen vrij ver uiteenliggen.. De artillerie is nu ook het land van Maas en Waal ingegaan om de vijand zo gunstig mogelijk onder vuur te krijgen. De Duitsers kunnen weer dagelijks op hun rantsoen 25 pouder granaten rekenen.

Een van onze soldaten heeft in de afgelopen periode een bijzonder interessante ervaring gehad; vanwege zijn talenkennis was hij tijdelijk "uitgeleend" aan een Brits onderdeel, dat opereerde in het gebied van Oss, waar nog steeds een telefoon-centrale werkte met directye lijnen naar Utrecht. Onze soldaat werd daarop ingeschakeld als centralist en ontving alle mogelijke ondergrondse berichten van en over het bezette gebied. Totdat de Moffen er tenslotte achterkwamen en een abrupt einde aan deze inlichtingenstroom maakten.

Op 8 october bracht Z.K.H. Prins Bernhard ons het eerste bezoek in eigen land. Het bleek, dat Z.K.H. zeer grondig was ingelicht over de toestanden ten Noorden van de rivier. De Prins liet niet na, zijn grote ongerustheid uit te spreken vanwege de zorgelijke omstandigheid waaronder de bevolking aldaar de winter tegemoet gaat.

16 october 1944
17.00 uur

Eindelijk! Er komt weer beweging in. Na enkele weken van ongetwijfeld nuttige bewakingsdiensten zullen we weer gaan deelnemen aan offensieve operaties - en wel ter bevrijding van

het westelijk deel van Noord Brabant.

Het begon juist knapjes vervelend te orden op ons front, want de Mof hield zich de laatste week zeeer kalm, zodat het werk van de artillerie vrijwel onze enige activiteit bleef..
G
Gisteren vernamen we, dat we verplaatst zouden worden en vandaag hebben we den helen dag besteed aan het overgeven van stellingen en het nazien van voertuigen en uitrustingen. Dat alles is nu achter de rug, zodat we hopen zonder oponthoud morgen om 8 uur te kunnen vertrekken naar Oerle bij Eindhoven, waar ons een nadere taak toegewezen zal worden.

OERLE
17 october 1944
22.00 uur

Zonder noemenswaardige incidenten kwamen we hedenmorgen alhier aan; de Brigade-Commandant had met de C-154 Inf.Bde. van de Schotse 51e Divisie reeds een onderhoud gehad over onze - opdracht. Het bleek, dat wij de stellingen van deze Schotse Brigade langs het Wilhelmina-kanaal van Best tot juist voorbij Oirschot zouden overnemen om van daar uit mee te werken aan de opmars naar de Moerdijk.

Voor dit lange stuk frontlijn zouden we de steun krijgen van een eskadron tanks en een deel van een regiment artillerie. Al onze gevechtsgroepen kregen direct een sector toegewezen en begonnen met de aflossing; het grootste deel van het eigenlijke front kon echter in verband met het open voorterrein alleen bij duisternis worden benaderd, zodat we eerst enkele minuten geleden konden melden, dat dede overname voltooid was. Onze verkenningsafdeling, die in de afgelopen periode zeer actief is geweest, dient nu als aanvulling van de in eerste lijn staande infanterie.

Nu het weer kouder en regenachtiger gaat worden, hebben we voor het eerst al het personeel dat niet noodzakelijkerwijze zijn diensten buiten moet verrichten, in huizen ondergebracht. Bij dit inkwartieren deden we soms wonderlijke ervaringen op; in de eenvoudigste, kleinste dorpswoningen schijnt altijd nog wel ruimte te zijn voor een of meer soldaten, die dan bovendien hartelijk ontvangen worden, terwijl bewoners van grote en ruime huizen zich soms met onbetekenende bezwaren tegen inkwartiering trachten te verzetten. Het besef,dat de burger het zijne kan doen om de soldaat bij te staan in het riskante en onconfortabele bedrijf van oorlogvoeren blijkt nog niet in alle lagen der bevolking aanwezig te zijn.

Overigens zijn de omstandigheden waaronder de troepen in de voorste lijn leven, verre van ideaal. Zij zitten voortdurend in de stellingen, die modderig en koud zijn en kunnen zich slechts bij nacht vertonen, zonder direct onder vijandelijk vuur van de overzijde van het kanaal te komen. De Mof houdt namelijk van de toren van Oirschot af ons terrein goed in de gaten en is steeds klaar om mortiervuur op verdachte plaatsen af te geven. Maar ook wij hebben een uitstekende observatiepost gevonden en wel in de brievenbus van een huis vlak bij het kanaal, waardoor Oirschot juist waar te nemen is - totdat de vijand het grapje door heeft, natuurlijk!

Hieronder schreef Robert Fack in 1945 : wordt vervolgd, maar dat was niet zo.
Het dagboek werd nooit afgemaakt. Fack kreeg een andere functie en was het contact met "De Pengun" kwijt. Jammer, maar het zij zo.
Wel heeft de redactie een aantal lezingen van Fack op papier. In de volgende Vaandeldrager zullen we een greep doen uit deze lezingen en zodoende toch nog trachten een logisch einde aan dit prachtige dagboek te maken.

DIENSTBELEVENISSEN A.D.1937

door Guurt van der Tas Dr. Ed.

Geestelijke verzorging en geestelijken kunnen ook verschillen.

Zo'n duikboot zal ook wel van lazaret tot lazaret verschillen; hetzelfde geldt het stichtelijke. Diezelfde brief van de Commandant meldt dat de protestantse dienstplichtigen tweemaal per maand tijdens we de diensturen in de gelegenheid gesteld worden een godsdienstige samenkomst bij te wonen. Merkwaardig hoe nog speciaal vermeld werd dat de R.K. dienstplichtigen slechts eenmaal per maand in die gelegenheid gesteld werden - echt zielig.

Behalve die geestelijken bezocht de griep ons kamp ook 'n keer. Iedereen liep te hoesten en te proesten. En te rillen. 't Was me dan ook het weertje wel - zoals Martin beweerde: "Als het weer niet gauw verandert, slaap ik - met die platte stroozak - morgen helemaal op het ijzer!" De oefening - volgens - rooster op de Waalsdorper vlakte ging niet door. Dat was maar goed ook, want6 volgens Martin, terwijl hij door het ruitje boven z'n krib naar buiten keek, was het echt weer om in 'n koeiekont te kruipen met hoogstens twee vingers eruit om een glaasje jenever aan te pakken!"... Om de tijd te passeren, moesten we de karabijnen extra degelijk schoonmaken, alle onderdelen uit elkaar en vooral weer-in-mekaar-zetten. Toen Martin klaars was, zei hij heel trots: "Hij werkt als een tiet!"

'sMioddags gingen we toch maar naar de godsdienstige samenkomst. Er was een vreemde predikant. Je kon dadelijk zien, hij was zelf ook verkouden. Hij begon de dienst met: "Als er nu onder jullie zijn, die al te vaak moeten hoesten, dan heb ik maar liever dat die meteen vertrekken!".... (Hartelijk welkom!)

Een paar weken later zaten we op een snikhete middag weer voor hetzelfde doel in een stampvoll˜e zaal. Geen wonder dat vrijwel iedereen zat te knikkebollen., De dominé was lankmoedig deed net of hij 't niet zag. Tot onze verbazing leest de sergeant majoor een paar dagen later op de appèlplaats een brief voor: "Het was toch zó aangenaam de dienst te hebben mogen leiden, er was zo'n goede aandacht bij de jongens!" (Nog hartelijker)

ROND DE APPELPLAATS

'Hinderbaan' stond er op 't rooster en dat betekende: over een schutting klimmen, 'n barrièresprong maken, voetje-voor-voetje over de evenwichtsboom en dan ook nog touwklimmen.
Martin was gevraagd, terwijl wij reeds op de appèlplaats verzameld waren, om de touwen in de hoge stellage op te hangen. Hij was er nog niet mee klaar, toen er "Rapporrrrt!" geschreeuwd werd.
"Eerste sectie - geef - acht! Sta stil, sta stil nou, kop op, kijk naar boven!" We keken naar boven en zagen daar heel hoog op de stellage nog een deel van de eerste sectie staan: Martin - keurig in de houding!

Terugkerend van de ochtend-oefening kan je niet zomaar naar de barak gaan --- eerst nog even verzamelen op de appèlplaats: "om vijf voor twee staan jullie klaar v'o'or de bedden aldus: ' in tweede grijs, koppel, tasjes, bajonet, karabijn, helm op --- verstaan?'", waarop Martin: "Ja Pa!"...

Voor een occasionele mars door de stad moest toch zeker alles tot in de puntjes verzorgd zijn. De sergeant-majoor schreeuwt voor al wat hij waard is: "Rechts - richten - stáát!" en terwijl hij vóór de rij langs loopt, mompelt hij: "Zeg, jij staat nog iets te veel naar voren."
- Majoor, als ik het zeggen mag: de knopen van uw beide borstzakken zijn los.
- Dat mag je gerust zeggen, dank je wel.. en

onder het vastknopen: " Dat komt van de zenuwachtige gespannen toestand van de sergeant-majoor!".

VOOR DE 'SHOW'

Si vis pacem
para bellum

Wil je vrede, berei je dan voor ten oorlog! Met Mars als 't ware op de stoep was het - achteraf bekeken - hoogst pathetisch, die morgenwandeling door de stad. Wat hebben we ons ontbloot voor al die Duitse dienstboden, die als gewiekste spionnen alles lekker naar huis schreven! En hoeveel Duitse officieren, vermomd als toeristen hebben ons, in groepjes van tien, niet voorbij zien sukkelen met die gekke handkarretjes, getrokken door twee in de lange touwen + twee in de korte touwen, op 't linker wagentje (onder zeil) de mitrailleuse en op 't andere ernaast (ook onder zeil!) een paar trommels met munitie, met achter elk wagentje een dapper klein soldaatje!...

Soms ging de kapitein (N.) heel martiaal te paard voorop: een soort bereden jager, wat me deed denken aan 't verhaal van een diner bij de Militaire Academie, Breda, waarbij de officieren de notabelen van de stad ook uitgenodigd hadden. Eerst kwam de ritmeester van de rode huzaren aan het woord, daarna die van de gele rijders; de majoor van de bereden blauwe marechaussé mocht ook nog iets zeggen, de kolonel van de bereden veld-artillerie sprak - voortreffelijk. De plaatselijke notaris was gevraagd om namens de gasten te bedanken; hij beweerde dat hij 't zo jammer vond dat er niet zoiets was als een bereden notariaat!...

Al-met-al, zoals onze kapitein op die knol zat (volgens Martin hadden ze gerust een stukje harde gember onder de staart van dat dommelige dier kunnen indrukken) , was te zielig voor woorden. Met zijn helm, die geregeld naar achteren in zijn nek schoof, hobbelde hij als een kind (h)op een ezeltje dat (h)op ' strand van Zandvoort (h)op hol geslagen is. Martin vond zo'n mars door de stad wel prettig, vooral als de Koninklijke Militaire Kapel met Walther Boer aan de spits ons animeerde, maar met dat paard loop je verdraaid ieder ogenblik in de vijgen! Wat 'n genot om na "thuiskomst" van zo 'n mars de puttees af te nemen, kisten en sokken uit te doenen een heerlijk voetbad te nemen, gevolgd door een laagje poeder alvorens schone sokken aan te trekken - 'n ongekende weelde! Toen Martin dit eens zag, zei hij: "geef me ook een beetje van die kindere-billen poeier!"

SAUL VAN HANDEL

Eens was het ernst. Het was de dag (12 juli 1937) waarop een Zweedse rechter van het Permanente Hof van Internationale Justitie met volle militaire eer vanuit het Vredespaleis begraven werd: rechter A. Hammarskjöld (familie van de latyere secretaris -generaal van de VVO, Dag Hammarskjöld).

We waren al vroeg op pad, want het is nog een hele wandeling van Waalsdorp naar het Vredespaleis en vóór tienen moesten we met z'n allen reeds in de omgeving van het Vredespaleis opgesteld staan. Uit een krantenbericht haal ik aan:

" .. In de omgeving van het Vredespaleis, van welks toren de vlag half-stok hing, stelden zich te c.a. 10 uur de miltaire troepen op. Vier detachementen van de regimenten Grenadiers en Jagers, waarbij ingedeeld het vaandel met vaandelwacht van het regiment Grenadiers, de Kon. Militaire Kapel, zoomede de tamboers van het regiment Grenadiers, onder bevel van den commandant van het regiment Jagers, luitenant-kolonel Adams stelden zich op in de gazons van den voortuin van het Paleis.. Precies te kwart over 11 gingen de deuren van 't paleis open en terwijl de Militaire Kapel treurmuziek speelde uit 'Saul' van Händel en de troepen voor het paleis de eerbewijzen brachten, werd de kist naar buiten gedragen en in de lijkwagen geplaatst Een eerbiedige stilte... heerschte er op het breede, voorname plein, op welks achtergrond het paleis op dezen zonnigen zomerdag mooier en statiger uitkwam dan ooit. ... Te ruim half twaalf zette de lange stoet zich in beweging. ... Achter het laatste (18e) volgrijtuig marcheerden het 1e en 2e detachement van het regiment Jagers de Algemene begraafplssts aan de Kerkhoflaan... toen het militaire escorte het kerkhof betrad, de Grenadiers en Jagers langzaam voortschrijdend ... van de oprijlaan links af. Hier stelden zich de afdeelingen jagers onder commando van hun officieren 'en haie' op langs het pad, dat leidde naar de open ruimte, waar de kist zou worden opgebaard... De Grenadiers en Jagers stonden stram met gepresenteerd geweer, de officieren salueerden met den degen..."

"Stram met gepresenteerd geweer"... betekent een aanspraak op 't individuele uithoudingsvermogen. Gelukkig stonden we - met een lege maag en echt trek in een lekker bakkie koffie - op het gras, want velen dopten om, links en rechts, voor en achter - elke keer kletterde er weer een wapenbroeder tegen de vlakte.

Na al die ceremonies moesten we ook nog naar Waalsdorzp terugmarcheren - het was me het dagje wèl! De Zweedse regering zou ons gerust van een fraaie decoratie mogen voorzien hebben, vooral omdat het een gebeurtenis van internationale betekenis was... Desniettegenstaande was het een eer aan deze uitzonderlijke plechtigheid te hebben bijgedragen, werkelijk een unieke gelegenheid.

(Wordt vervolgd)

.....

WIST U DAT

Meer dan 6 000 schepen deelnamen aan de invasie in Normandie inbegrepen 6 slagschepen, 23 Kruisers, 104 Destroiers, 4 000 Landing Craft, en 125 000 man Marine personeel, 2 mobile havens en 1 pipe line onder de oceaan.

Ongeveer 2000 Britse vrouwen werden gedood, gewond of krijgsgevangen werden gemaakt in W.O.2 in alle drie de services. Vijf meisjes werden gedecoreerd met de Military Medal for Bravery.

Een 'neutrale' Zwitserse firma koffie leverde en chocolade aan zowel het Amerikaanse als ook aan het Duitse leger?

Ongeveer 40 000 Amerikaanse soldaten deserteerden uit actieve dienst, 2 864 werden berecht en negen en veertig werden veroordeeld tot de doodstraf en bij slechts een, de soldaat Slovic werd het vonnis ten uitvoer gebracht.

++

Engels spreekwoord:

Forgive your Enemies but never forget their names.

Keep your words S.oft & Sweet you never know when you may have to Eat them.

****

KOPY VOOR HET VOLGENDE NUMMER DIENT UITERLIJK 15 AUGUSTUS IN HET BEZIT TE ZIJN VAN DE REDACTIE

****

17 September 1988 Social dance evening voor veteranen en hun dames in "De Tongelreep" , Anton Coolenlaan 1 te Eindhoven.
Er worden 500 Britten verwacht. U bent allen welkom.
Zaal open 19.30 uur Entree VRIJ.

VAN NEDERLAAG NAAR OVERWINNING

OORLOGSBELEVENISSEEN VAN EEN CAVALERIE OFFICIER

Door Brigade Generaal Jhr. J.J.G. Beelaerts van Blokland.

Aflevering 2

Hierdoor ontstond de gedachte, "ze denken wel aan het goud, maar niet aan de mensen".
Dit bleek helaas werkelijk het geval te zijn, 'n fout die ons later veel schade zou doen.

Veel geruchten waren in omloop die door hogerhand nog werden gestimuleerd. Zo kregen we bericht uit te kijken naar een bepaalde auto waaruit vergiftigde bonbons zouden worden uitgedeeld.

De eerste vluchtelingen kwamen langs, voornamelijk uit het zuiden. Een droevig gezicht, deze overladen wagens, fietsen etc.

Nog steeds werden lichtseinen gezien. Na een huiszoeking, gedaan door het 1e peloton werd door mij gearresteerd een oude Indischgast, NSB ppropagandist. Hij werd per motor met zijspan naar de Ripperda Kazerne gebracht, waar een krijgsraad was opgericht. Onderweg moesten veel barrikaden gepasseerd worden, daar het gerucht ging, dat een Nederlandse pantserauto, door Duitsers bamand een aanval op de kazerne wilde doen. In het kazernehek was een oude Renault vechtwagen als verschrikker opgesteld. Dit was de enigste tank die ons leger rijk was, moter en bewapening waren verwijderd. Men had vroeger met deze tank proeven gehouden en aangetoond dat het Nederlandse terrein voor tanks ongeschikt was. Men wenste dit daar onvoldoende geld voor aanschaf beschikbaar was. De oorlog leerde wel anders. Overal te Haarlem werd geschoten.

Terugkerende naar Elswout had een van mijn leerllingen in een huis licht gezien. Daar binnen gaande bleken er Duitse joden te wonen. Er werd niets verdachts aangetroffen, wel scheen, door de rode vitrage van de kamer van de dochter des huizes een helder licht. Bij het hierop volgend politie-onderzoek werd een pas voor het partijcongres te Neurenberg in 1938 gevonden, terwijl mevrouw reeds in 1937 was uitgeweken!

Op 14 mei op Elswout gebleven, 's middags een oefening gehouden, we hoorden het bombardement op Rotterdam.
We deden huiszoeking bij de Duitse consul; hij bleek reeds 14 dagen geleden vertrokken. Het huis was volkomen leeg, de dochter was achtergelaten en elders ondergebracht. Zij werd door mij gearresteerd en te 16.30 uur overgegeven aan de politie van Bloemendaal, welke geen plaats meer had en ik haar terugbracht.

Veel vluchtelingen o.a. Duitse joden gingen naar Katwijk. De petroleumhaven in Amsterdam stond in brand. Om iets meer van de oorlog te zien kreeg ik permissie per moter met Wmr. De Bauw naar IJmuiden te gaan kijken. Van bomschade was weinig te zien, wel zagen we twee kleine bootjes, een speedboot en ± 300 man Engelse troepen, die zich met spoed inscheepten. Toen de bevolking zei dat we ons overgaven, heb ik op het punt gestaan aan boord te springen, maar tenslotte niet weg willende lopen van mijn commandant en troep, ben ik naar de Garnizoenscommandant in Haarlem gegaan. Op het garnizoensbureau waren veel officieren, er was een algemeen tumultgeroep van verraad etc. Toen tenslotte kwam de overste Polis met definitieve orders en ging ik met spoed terug naar Elswout. Hij zou dit niet tegenover de ouders van zijn leerlingen kunnen verantwoorden.

Op Elswout was intussen vanuit den Haag de order van de capitulatie aangekomen. C-SROC had zijn eskadron in Carré verzameld en de wapens op hopen gelegd. Weggaan met zijn troep wenste hij niet, daar hij de order van Generaal Winkelman niet wilde overtreden.

's Morgens te 10.00 uur had hij nog opgebeld naar de Wnd Inspecteur der Cavalerie (Lnt. Kol. Labouchère) om metb zijn onderdeel te worden ingezet of naar Engeland te gaan; hierop was geen antwoord meer ontvangen.
Ik kreeg vrijheid om weg te gaan, maar wou mijn mensen niet verlaten.
De Gouverneur der4 KMA, Baron van Lawick, kon geen konvooi geleiding naar Engeland krijgen, zodat hij, gezien het gevaar van torpedering niet wilde vertrekken. Hij zou dit niet tegenover de ouders van zijn leerlingen kunnen verant woorden.

Om geen wapens aan de vijand ove4r te geven, werd een grote brandstapel op een weiland gemaakt en de wapens hierop geworpen. Bij het aansteken kwam ik, door het werpen met benzine - we waren allen zeer opgewonden - in brand te staan. Door mij dadelijk achteruit te werpen en in het hoge gras te rollen, doofden de vlammen. Doordat ik een lederen motorjekker droeg kreeg ik slechts een paar brandwonden aan mijn gezicht

De munitie ging de vijver in en ook de onderdelen van de nieuwe Duitse houwitzer. De volgende daag werd het ijzerwerk, overblijfselen van onze wapens, uit de brandstapel in de vijver geworpen, zodat de sporen waren verdwenen. Na de order tot vernietiging was n.l. een 2e order verschenen, waarbij niets vernietigd mocht worden. Alleen een aantal pistolen werden door het kader behouden, ter verdediging tegen mogelijk opgestane grauw. Dit vond gelukkig niet plaats. Wel werd gedurende de gehele nacht in Haarlem geschoten.

Een mooi voorbeeld gaf de C-le Regiment Huzaren-Motorrijders door in Den Haag op het Malieveld alle materieel en de munitie te verzamelen met de standaart in hnet midden, en deze hoop in brand te steken. De ontploffingen duurden daar de hele nacht.
Deze C-le R H M , de Lt. Kol. Jhr.Teding van Berkhout speelde later een rol in de ondergrondse, het O.D. in Apeldoorn, werd gevangen genomen en kwam om in een concentratiekamp.

15 mei 1944

We bleven geconsigneerd in Elswout en reden de paarden in het park af. De eigenaar, de heer Luden, had hier groot bezwaar tegen daar het zijn mospaden bedierf. Ik zei hem dat de Duitsers wel meer zouden bederven. Met eten waren wij vrij slordig. Zo liet de kok de rijst aanbranden die daarna in zijn geheel (voor ± 50 man) werd weggegooid. De Ritmeester was kwaad en zei "jullie kunnen straks nog wel wat anders beleven als er weinig meer te eten zal zijn".

Op 16 mei kregen we bezoek van Duitse officieren en onderofficieren. Hen spreken vonden ze - dat we goed gevochten hadden, vooral op de Grebbe - Op de vraag naar onze wapens zei ik " hetzelfde wat u met uw vloot deed op "Scapa Flow" in 1918, waarop de Duitser zei: "Dann haben sie nicht gemacht was wir taten, wir machten depots in die Wälder und wenn 1928 kamm haben wir die Sache herausgehoben".

Het gros van onze paarden werd enige dagen later door een vooruitgezonden veterinair n.l. uit Friesland gevorderd voor een artillerie-regiment Dat had met andere troepen Groningen en Friesland veroverd. We zagen ze met lede ogen gaan.

Met Ritmeester Pahud de Mortanges reed ik naar Rotterdam om de capitulatie beter te begrijpen. De aanblik was aangrijpend. Terugrijdend ontmoet ten wij in de Jan van Nassaustraat de Chef-Staf Gen.Br. Van Voorst tot Voorst. Deze zei ons o.a. "tegen ploerten kun je niet vechten, dat moeten jullie later maar beter doen".

Elswout, eerst door de Duitsers minder mooi gevondendaar hun paarden niet elke dag de stoep van het huis op en af konden zoals de onze, werd

verplaatst naar de Christelijke Sociale Werkgemeenschap van Ds. Bannink in Aerdenhout.

De uitrusting en de wapens werden ingeleverd in het park Groenendaal. Het inleveringspark stond voor Commando en bewaking geheel onder Nederlanders. Enige leerlingen hadden veel plezier in veel heen en weer rijden. Achteraf bleek dat ze o.a. een drijfzak hadden weggehaald. Wat later werd de Nederlandse bewaking van het inleveringspark door Duitsers vervangen. Er moet intussen veel gestolen zijn.

De SROC kreeg voor het uitzetten van wachten bij de watertoren van Bloemendaal en de Amsterdamse waterleiding weer een vijftiental karabijnen met munitie terug.

Langzamerhand werd de SROC ontbonden en ging de inlevering verder. Wat de pistolen betreft, stelde ik C-SROC voor, deze achter te houden en te verstoppen; hij wilde hier echter niet op ingaan. Toch behield ik mijn pistool en kijker en maakte nasporingen onmogelijk door het verbranden van mijn uitrustingstaat. Alle andere admionistratieve bescheiden werden eveneens tot grote voldoening van het administratie personeel verbrand. Deze onmisbare papieren hadden ons reeds zo lang geplaagd. De afzwaaiers kregen een deken mee.

Een vijf-tal leerlingen rekten nog hun militaire leven bij de SROC n.l. Smit van Gelder Quarles van Ufford, Barbou van Roosteren en Stork. Ik maakte nog enige tochten met hen te paard o.a. naar Duin en Kruidbergen zeilde op het Spaarne als voorbereiding voor een ontsnapping naar Engeland.

Toen de SROC geheel was ontbonden reed ik met de Ritmeester en mevrouw De Jong Schouwenburg en de overgebleven paarden langs het strand naar Den Haag. We werden opgenomen in het Depot Cavalerie, dat werd omgezet in het 3e Regiment Huzaren.

RARE REACTIES

De oorlog leverde soms rare reacties.
Toen Rotterdam in brand stond keek iemand gedekt onder een brug naar dit schouwspel en zei: "Je ziet hier veel voor weinig geld".

Een adjudant-onderofficier bij het uitbreken van de oorlog ging met zijn peleton naar de stal en zei: "Jongens het is nu oorlog, nu moeten we onze harnachementen maar eens goed oppoetsen".

De Luitenant Linthorst Homan bevond zich met zijn batterij 6 veld verouderd vestinggeschut, nu in gebruik als antitank op de Veluwe. Hij bracht zijn geschut in stelling en bouwde versterkingen met behulp van dennestammetjes. Op dat moment kwam een boswachter voorbij die hem een proces-verbaal maakte.
Na de oorlog moest Homan voorkomen voor dit proces-verbaal; gelukkig werd het bij de onbegrijpelijke stukken opgeborgen. Een zelfde soort geval overkwam een officier die in Rotterdam trottoirtegels opbrak om barrikades op te maken.

Meerdere gevechtsacties werden door burgers die geen gevaar beseften, met belangstelling bekeken.

RONDZWERVEND DOOR NEDERLAND

Den Haag leek wel een Duitse stad met zijn vele bureaus en vlaggen; er was voor hen, die Den Haag van vroeger kenden, zeer moeilijk te leven. Na een week werd ik op verzoek overgeplaatst naar het half Regiment in Garnizoen te Overveen. Dit lag vlak bij Elswout waar we in de oorlogsdagen waren.

Te paard begaf ik mij wederom langs het strand naar Overveen, waar ik mij meldde bij Ritmeester Mathon, die zijn Staf op Huize Duinlust had. In kwartier kwam ik bij familie De Jong Schouwenburg in Aerdenhout. De stemming was, met de capitulatie door de geringe Engelse hulp fel anti-Engels geworden en daarbij anti-oranje en anti-regering geworden.
Na één maand zwaaide de stemming om o.a. door het optreden van de Duitsers in de Ridderzaal. Bij 1-RH op Haarzuilen gingen de huzaren als vrienden met de Duitsers om, wat door onze officieren met lede ogen werd aangezien. Toen echter hun keukenauto werd weggehaald sloeg de stemming dadelijk om.

In juli werden door ons departement plannen opgesteld voor een nieuw Nederlands leger. Men dacht aan 4 Divisiën à 3 regimenten infanterie, één artillerie en één cavalerie. Van deze plannen kwam gelukkig niets. De geest van ons volk bleek een andere dan de Duitsers gcehoopt hadden en onze collaborateurs dachten.

Schildwachten weigerden de toegang aan Duitse officieren tot Nederlandse kazernes. Veel Duitse manschappen werden aangehouden, daar ze ons, Nederlandse officieren niet groetten, wat volgens de internationale conventies een verplichting was.

Bij 3-RH kreeg ik het commando over twee samengevoegde eskadrons, waar alle discipline was verdwenen. De Ritmeester K.A., was n.l tijdens een gevecht om de Zwetbrug gedesserteerd, één der drie gevallen van dessertie van officieren bij de cavalerie. De troep werd bezig gehouden met marcheren te voet en fietstochten. Bij de appèls ontbrak gereegeld ± 20%, die naar huis waren gegaan.

Door de Duitsers werd een verklaring geëist, die door ons, beroepspersoneel, in juli werd getekend. Bij weigeren zou men geïnterneerd worden. Ongeveer 60 officieren weigerden. Ik tekende "vicoacies". Het motief tot tekenen was dat men op vrije voeten meer voor zijn land kon doen, dan in gevangenschap; en dat tegenover 10 mei alles geoorloofd was. Met 10 mei had de vijand te kennen gegeven zich niet meer aan beloften te houden. Bij de aflegging van de belofte, die van hogerhand werd aanbevolen, was nog toegevoegd, dat zij door de aflegger kon worden ingetrokken. Toen twee officieren deze inderdaad enige tijd daarna introkken werd dit door de Duitsers ontoelaatbaar geacht en werd ons op het ontoelaatbare gewezen en werden daarna gearresteerd.

Het leger werd 15 juli omgezet in een opbouwdienst, met als taak, sociaal werk en opvoeding In het begin heerste er een zeer opgewekte stemming, velen dachten aan vaste positie en promoties. Van de oudere officieren konden er weinig overgaan. Van de jongeren ging het betere deel naar de Marechaussee. Men zag in de Marechaussee een voortzetting van het oude leger. Zelf deed ik moeite om hierin over te gaan, maar zag er tenslotte vanaf. Gewetensconflicten konden in dit wapen niet uitblijven. Het zonder hun protest verwijderen van het woord "Koninklijke" in dit wapen zag er weinig hoopvol uit. Men was wel erg ambtelijk en voerde te gemakkelijk bevelen uit , o.a. arrestaties op last van de bezetter.

In augustus ging ik over naar de staf van het District II van de opbouwdienst gevestigd te Amsterdam, waar mijn commandant, de Luitenant ter Zee le klas Jhr. Versluijs werd, die van goede geest was. Doordat de Marine naar Engeland was uitgeweken en doorvocht, hadden de achtergeblevenen een morele steun. Van huis uit had de zeemacht een beter begrip voor de wereldsituatie dan de landmacht. De geest in de staf was over het algemeen zeer goed; o.a. ontmoette ik de Kapitein Groenewegen, die evenals ik, naar Engeland wou gaan.

Wordt vervolgd.

AFSCHEID WETHOUDER HERBRINK

Zo stond het in 't Eindhovens Dagblad van dinsdag 26 april 1988.
Ton Herbrink nam, na deze functie 10 jaar te hebben uitgeoefend, afscheid van het wethouderschap van de gemeente Waalre.

In 1978 kwam zijn naam voor 't eerst voor op de lijst van het CDA te Waalre.
Aanvankelijk stond hij op de 8e plaats, maar na allerlei verschuivingen belandde hij op de tweede, maar reeds na een half uur na de aanvang van zijn eerste vergadering zat hij op de wethoudersstoel en dat hield hij dus tien jaar vol.

eigenlijk had ik al twee jaar geleden willen ophouden" vertrouwde Ton ons toe, "maar er was geen burgemeester en ik was loco, dus ben ik nog wat gebleven".

Als wethouder wordt je ook aangezocht om plaats te nemen in allerlei commissies, stuurgroepen, raden en overlegorganen en Ton zat in 26 ervan.

Na 32 jaar militaire dienst plakte Herbrink er nog eens een aantal jaren aan vast, "maar", zo beloofde hij, "ik ga nu helpen bij het vouwen en verzendklaar maken van "De Vaandeldrager".

Welkom bij deze "werkgroep" Ton!

==========

HOE BESTAAT HET!!!

In het "Informatieblad" van onze Belgische zusterorganisatie van de "Brigade Piron" lazen wij het volgende:

DODENHERDENKING TE OPHEUSDEN

We werden in het bezit gesteld van de hiernavolgende brief, afkomstig uit KESTEREN (OPHEUSDEN). Na een protestbrief te hebben verstuurd, deelt sectie IEPER ons mede dat deze herinnering toch doorgaat en wel op 21 mei 1988. Overeenkomstig zal de plechtigheid in alle stilte gebeuren en zonder enige hulp of bijstand van de gemeente OPHEUSDEN:

Ons commentaar:

In Kesteren weten ze waarschijnlijk niet dat de bevrijding van hun plaats gebeurde door Belgische kerels van toen zo'n 25 jaar oud, net als bij onze Irene Brigade. Tel daarbij op, de 44 jaar na dato en je komt aan een gemiddelde leeftijd van 69 jaar. Niet zo veel tijd meer over om je gesneuvelde makkers te gedenken.
Wachten tot 1990 en 1995 zou dus wel eens te laat kunnen zijn voor velen van hen.
Of zou dat, om de kosten te drukken, de bedoeling zijn?.

de plechtigheid in alle stilte gebeuren en zonder enige hulp of bijstand van de gemeente OPHEUSDEN.
Zoniet het misgaan : U,Uw aanwezigheid aan het gemeentehuis van Opheusden = 11,00u vereniging stoet en optocht naar het Monument = 11,15u Toespraken van voorzitter A.CARLIER en van de Heer VAN ALPHEN uit DEIL - vervolgens bloemenhulde .
Het bestuur van ICPER hoopt U zo talrijk mogelijk te mogen begroeten .

THUIS BLIJVEN !!!

ref: zie ons infoblad nr. 63 van januari '88 .

Het vreugde en verbazing vonden we ons artikel terug in een ander infoblad der Aandstrijders der Brigade Piron en dit op 1 maart '88.
- met vreugde = omdat het ons hartje goed doet het ook in een ander infoblad te lezen.
- met verbazing = omdat er geenverwijzing bij stond vanwaar dit artikel kwam en dat vinden wij bijzonder SPIJTIG !

Gemeente Kesteren

Telefoon 08847-1541
Postbus 20
4043 ZG Opheusden
Giro nr 847343
Rabobank nr 33.19.60.637
Amrobank nr 47.26.25.332
Gemeentehuis Burg. Lauxtermat 20

Secretariaat Brigade Piron
p/a Henri Coorem
Zaalhof 15
8900 - IEPER

Uw brief van 21 november 1987 | Uw kenmerk | Ons kenmerk 2229 /vD | Opheusden, 4 december 1987

Onderwerp: Dodenherdenking.

Geachte heren,

In antwoord op uw bovenvermelde brief delen wij U het volgende mede.
Wij stellen U voor de eerstvolgende dodenherdenking te doen plaatsvinden in de maand mei 1990 en vervolgens telkens vijf jaar later.
Nu de landelijke viering van de bevrijding van ons vaderland evenzeer op die tijdstippen is vastgesteld, komt ons dit meer zinvol voor.
Uw akkoordbevinding zien wij gaarne tegemoet.
Met vriendelijke groeten en hoogachting verblijven wij.

Burgemeester en Wethouders van Kesteren,
De secretaris, De burgemeester,

Naschrift:

Om de belgen te ondersteunen is een detachement van de O.S.V. "Prinses Irene" aanwezig geweest bij deze herdenking. Er werd een krans gelegd namens de vereniging en een van ons sprak de volgende woorden:

Vierenveertig jaar geleden trokken we samen, als bondgenoten in het geallieerde leger, via het Normandische strand het vasteland van Europa binnen.

Vandaag zijn we wéér met u, in Opheusden, om uw en daarmee ook onze gevallenen te herdenken.

U staat hier, omdat het voor u een traditie is geworden dat ieder jaar te doen.

Wij staan hier vandaag voor het eerst, omdat u wordt gedwongen met deze traditie te breken. Men heeft u gevraagd, twee jaar te wachten en dan eens in de vijf jaar terug te komen.

Met Uw en Onze leeftijd en vooral gevoelens wordt geen rekening gehouden. Vierenveertig jaar geleden hebt u ook niet g evraagd nog eens twee jaar te wachten.

Hopenlijk staat u de komende jaren weer hier op deze plek, op verzoek van de bevolking.

Uit hun reacties lieten onze Belgische makkers blijken onze solidariteit zeer op prijs te stellen.

Matt van Hooff.

==========

OPSPORING VERZOCHT

Gezocht:

Familie van K. Haastjes 2-14-RI
* 08-03-23
+ 03-01-46
Begraven in TAIPE MALEISIE

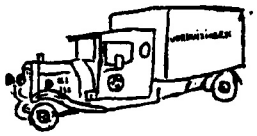
Inlichtingen aan: C.v.d. Hooft
Mauvestraat 5
5332 GZ TERNEUZEN

(Ik heb een foto van zijn graf 21-3-'88.)

MET DIEP LEEDWEZEN NAMEN WIJ KENNIS VAN HET OVERLIJDEN VAN DE VOLGENDE LEDEN VAN ONZE VERENIGING:

De heer P.J. Vermeulen te Enschede	07-02-88
De heer B. Advocaat te Apeldoorn	23-02-88
De heer J. Treffers te Nijmegen	13-03-88
De heer G. Oosterhuis te Meppel	22-03-88
Mevr. E.A. Hendriks-Jones te Eindhoven	07-05-88
De heer H.E. van Ommeren	01-12-87
Mevrouw Groenenberg te Swansea	08-10-85
De heer P.J. Eriks te Lymington	04-88
De heer E.A. ter Hoeven te Apeldoorn	13-05-88
De heer H.van Toor te Hoek van Holland	20-05-88
Mw. H. Croonen-van Gerwen te Eindhoven	10-04-88
De heer P.J. Eriks te Boldre Lymington	15-04-88

MOGEN ZIJ IN ONZE HERINNERING BLIJVEN VOORTLEVEN.

VERHUISD

H.A. Alkan
Ormsrudveien 39 b
0976 OSLO -9
NORWAY

W. André
515 Thorndale Road
N.W. CALGARY
Alta
CANADA

Boekhoorn G.W.
Anthoniszstraat 5
6716 NE EDE
08380 32798

A.H.A. Fortier
Voorstadslaan 33
6541 AB NIJMEGEN
080 775231

Mw. Gerards Pluijmers
Blauwedijk 69
4331 JD MIDDELBURG
01180-25018

Mw. Franchimont-v.d.Berg
Schoeplaan 194
2516 WH DEN HAAG
070-932487

J.P.J. Hollestelle
Roggekamp 13
2 92 VL DEN HAAG
070-232556

C.B. Hakkenberg
Bercoperweg 55
8423 TR MAKKINGA
05163-350

A. Huijbregts
J. v. Nieuwenhuizenstr.50
4891 RK BREDA
079-149249

A. Mijdam
M.H. Trompstraat 646
3317 NV DORDRECHT
078-183187

J.H.van Neck
Zeeland 26
3075 DV ROTTERDAM
010-419 53 60

Mw. C.A. de Roos
6211 Nr. 6 Road
RICHMOND B.C. V6W 1C7
CANADA

J.Smeding
Ida Costastraat 83
3221 TP HELLEVOETSLUIS
01883-13509

NIEUW LID
G.J. van Asch
48 Discovery Drive
HELENSVALE Queensland
AUSTRALIA 4210

SSSS

WAGENINGEN 1988

Wat liepen ze er weer keurig bij! Geweldig! En dan zonder eerst te oefenen!

Ook dit jaar heeft weer een detachement (25) meegelopen in de jaarlijks (?) terugkerende bevrijdingsplechtigheid in Wageningen.

Het defilé werd ditmaal - zittend - afgenomen door Z.K.H. Prins Bernhard. De Prins voelde zich niet helemaal fit.

Het talrijke publiek applaudiseerde voor de voorbijmarcherende veteranen, maar, misschien ben ik wat chauvenistisch, ik meende te bespeuren dat "onze" mannen meer bijval kregen dan de anderen, in ieder geval zéker zoveel als de Britse en Canadesche oud-strijders.

Het valt me altijd weer op, dat de heren van het NOS journaal zo veel opnemen en zo weinig uitzenden!

Voor en na de plechtigheden was er een gezellig samenzijn in de Juniushof.

Er waren dit jaar géén uitvallers, want ik liep niet mee.

M.v.H.

****

AMSTERDAM

Ook bij de herdenkingsplechtigheid was onze vereniging aanwezig. Onze voorzitter, R. Hemmes legde een krans namens de gezamelijke oud-militairen en onze "vooraan-staande" Nederlander zoals hij het zelf noemt, Jimmy Heide legde op eigen initiatief een krans namens onze vereniging.

Jimmy krijgt het toch altijd maar weer voor elkaar om 'in the picture' te komen, prachtig!

##########.

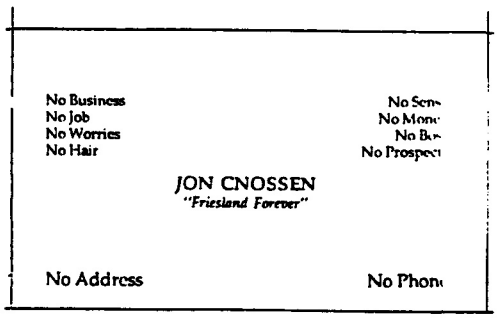
DANKBETUIGING

Bij deze willen wij de gelegenheid nemen de vereniging te danken voor de getoonde belangstelling in de persoon van Dhr. Davis de bloemen en cadeau-bon bij ons 40 jarig huwelijk ondervonden.

Fam. S. Waterman
Dr. Guttmanlaan 17
3941 XH DOORN

++

AMERIKAANS GRAPJE

****

NEVER IN THE FIELD OF HUMAN CONFLICT, WAS SO MUCH OWED, BY SO MANY, TO SO FEW.

Sir. Winston Churchill.

DANKBETUIGING

Mede namens mijn vrouw wil ik het bestuur en de leden van de Irene Brigade hartelijk danken voor de gelukwensen en de leuke attentie welke ons werd overhandigd ter gelegenheid van onze 40 jarige bruiloft op 7 mei j.l.
Veel dank

Fam. M. Vlot
Waterwegstraat 67
Sliedrecht.

==========

Geheel onverwacht werd mij op 29 april j.l. een eremedaille verbonden aan de orde van Oranje Nassau in goud uitgereikt in het stadhuis van Sliedrecht door de burgemeester.
Tijdens deze plechtigheid zag ik dat de O.S.V. Prinses Irene was vertegenwoordigd door Jac Gielissen en zijn vrouw die mij na afloop feliciteerden en een prachtig bloemstuk aanboden namens de Brigade.
Hiervoor onze welgemeende dank.

Fam. M. Vlot.

==========

E X C U S E S

Er is bij de redactie een enveloppe met nog niet geplaatste - korte - berichten zoekgeraakt.

Er kan ook een 'dankbetuiging' van u bij zitten.

Mocht u een kort bericht o.i.d. hebben ingezonden dat nog niet geplaatst is, dan verzoeken wij u dat bericht nogmaals in te sturen voor plaatsing.

Nogmaals Excuses voor het ongemak.

M.v.H.

==========

CONTRIBUTIE 1988

Zij die hun contributie voor 1988 nog niet betaald hebben kunnen dit zonder schroom nog even doen **NU.**

Pak even uw bank of giroboek en maak dat geld over.

BANKNUMMER 47.25.85.762
OF
GIRONUMMER 1999533
t.n.v. PENNINGM. O.S.V. "PRINSES IRENE"
'sGRAVENHAGE

<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<

NEDERLANDS GRAPJE

M'n dochter komt thuis en vraagt:

"Pa, weet je het verschil tussen een witte en een zwarte kip?"

"Nou nee", moet ik ontkennend antwoorden.

"Een witte kip zegt 'tok', en een zwarte zegt 'tok, mèn'.

>>>

NORMANDIE 1989

Teneinde een idee te krijgen hoeveel mensen in 1989 de landingen in Normandie willen gaan herdenken hebben wij een formulier ingesloten ter invulling. Dit is nog geen definitieve aanmelding.

Wilt u het echter wel invullen als u van plan bent mee te gaan?

Ik ben reeds 24 jaar weduwe, ik betaal trouw mijn contributie in januari en lees "De Vaandel drager" graag en hoop daar nog eens een bekende naam tegen te komen.

De redactie vraagt ons om ook eens wat te schrijven en daarom doe ik dat graag.

Het is mei 1940, ik werk als verpleegster in het Sint Laurentiusziekenhuis te Roermond. Mijn moeder en zusjes wonen in Swalmen op een grote Saksische boerderij, 'n fruitbedrijf, waar een aantal Nederlandse soldaten was ingekwartierd.

Ik luister regelmatig naar de radio, 't A.N.P. In Februari was volgens die berichten bij de grens te Vlodorp Dr. Meeuwissen doodgeschoten door een schilwacht.

Mede door de mobilisatie was het in Limburg nogal rommelig. Dat bracht ook drukte mee in het ziekenhuis, je werkte bijna dag en nacht.

Op mijn vrije dag ging ik naar huis en hoorde dat de ingekwartierde soldaten werden overgeplaatst en dat de verloven waren ingetrokken. Je voelde dat er iets stond te gebeuren.

Van 9 op 10 mei kon ik de slaap niet vatten (ik sliep in het ziekenhuis)ik stond op en of ik een voorgevoel had , ik deed schone kleren aan en ging ± 3.00 uur in de morgen met twee schone schorten naar beneden.

'n Oudere zuster, de religieuze Viviana had de hoofdwacht - dat betekende deur en telefoon - was blij met mijn komst want ze was altijd bang In Roermond hoorde je niet dat de Duitsers kwamen, ze zouden voor de deur staan voor we er erg in hadden, zo dicht aan de grens.

Ik wilde eens poolshoogte nemen en vroeg Zr. Viviane de deur open te maken zodat ik eens op straat kon kijken.. Ik loop tot op de stoepen de non sluit de deur achter mij.

Ik zie een heel peloton militairen op de fiets aankomen en ik vraag hen "waar gaan jullie naar toe?" Het antwoord van een der soldaten is "Schwester, jetz geht es los!" (Zuster nu gaat het beginnen!)
Het waren er zeker 500, in Hollandse uniformen, op Hollandse fietsen
Ik naar binnen en zèg tegen Vifke, zo noemen wij haar, "ze zijn al hier", 't was ± half vier in de morgen. 'n Half uur later komt een grote wagen vol Duitsers voor 't ziekenhuis tot stilstand. Hevig gebons op de voordeur en Vifke had de vlucht genomen. Ik maak open en de Duitser vordert 20 zusters om mee te gaan naar de brug.

Op dat moment komt de directeur binnen. Deze hoort alles aan en, omdat we hier maar 4 km van de grens wonen kan iedereen Duits verstaan en spreken, zegt meteen : geen verpleegster naar de Maasbrug, we halen de gewonden naar het ziekenhuis met de ambulance en richtten hier een noodlazaret in (er moest natuurlijk veel geopereerd worden.)
Samen met Zr. Van Gessel uit Breda ging ik mee naar de brug. De tuinman was de chauffeur want we hadden nog geen broeders in de verpleging.

Bij de Maasbrug aangekomen komt meteen een brutale Duitser naar me toe en begint te bevelen van: die moet mee en die en die. Ik liet hem meteen weten dat wij daar niet van gedient waren en antwoordde hem: "Ich wolte wohl mit lebende ankommen und nicht mit toten, sons machen sie was sie wollen!".

We hadden maar een ziekenwagen dus namen zo veel mogelijk gewonden mee als mogelijk, 2 Gewonden konden liggen en 3 werden staande vervoerd.

De Maasbrug was opgeblazen, er was nogal gevochten en onze ziekenwagen bleef de gehele dag op en neer rijden.
's Middags was een noodbrug geslagen en zeiden de duitsers: "nu gaan we naar Amsterdam", ze hadden geen idee hoe ver dat nog was.

De spoorlijn was nog intact, de duitse militaire trein lag onder nederlands vuur en werd behoorlijk geraakt. 't Was 1.00 uur in de middag en erg warm. De meer dan 60 gewonden lagen allen op hun buik in de wagons; ze waren vanuit Horn door de Nederlandse troepen beschoten. Ik ben die middag ook nog naar de kazemat gegaan bij de noodbrug, maar de vier soldaten die ik vond waren al dood.
Met Zr. Van Gessel en de chauffeur ben ik ook nog op zoek gegaan in De Weerd en daar vonden we in schutterputten de soldaten De Vries en Van Gool. Ze waren er zeer slecht aan toe en moesten direct worden geopereerd.
De Vries was vreselijk gewondVan Gool heeft me later nog eens geschreven, hij was invalide en zat in een rolstoel. De post van van Gool kwam uit Doorn, Huize.... , ik zou hem en De Vries zeker nog eens willen zien als ik cwist waar ze woonden.

(noot redactie)
Via huize Aardenberg en B.N.M.O. te Doorn ben ik achter het adres gekomen van v.Gool en heb dat doorgespeeld aan mevr. Peeters. Later misschien meer.)

Van de vier andere (dode) militairen is alleen de naam Van Kooten nog in mijn herinnering.

In 1942 trouwden wij en gingen in Roermond wonen. Mijn man was er mee accoord dat ik in het ziekenhuis bleef werken, ik was er al zo lang.... In 1944 verhuisden we naar Roggel, mijn man vond het daar veiliger, nu woon ik weer in Roermond. Mijn gehuwde dochter werkt aan 't Nederlandse Consulaat in Dusseldorf

Op 16 november 1944 werden we in Roggel bevrijd door de Engelsen. Nu werkte ik er weer voor om hen te helpen, maar dat is een ander verhaal.

Er schiet me plotseling iets te binnen wat me altijd is bijgebleven.
Op een nacht kreeg ik twee gewonde afgeschoten Engelse piloten op een kamer. De ramen van die kamer waren dichtgespijkert en voor de deur stond een duitser op wacht.
De directeur kwam me 's avonds waarschuwen met: "die twee worden vannacht door het verzet opgehaald". Ik deed die nacht of ik het héél erg druk had, rende kamer in kamer uit, zaal in zaal uit, en maar sjouwen. De jongens wisten dat ze zouden worden gehaald. Jammer genoeg kon ik niet naar hun naam en adres vragen.

De andere ochtend gaat een duitser de kamer van de jongens, die op de parterre ligt, binnen en komt meteen al vloekend en hollend weer de kamer uit, ik weet niet waarheen!
De twee waren verdwenen zoals voorspeld!.

Ik groet u allen van harte,
Mw. M. Peeters-Kuijpers
Roermond.

****

ER KOMEN REGELMATIG GELDBEDRAGEN BINNEN BIJ DE PENNINGMEESTER PER ACCEPTGIROKAART WAAROP DE AFZENDER NIET IS VERMELD. HET KOST DAN VAAK VEEL MOEITE EN HET LUKT NIET ALTIJD OM DE STORTER OP TE SPOREN. ZO OOK NU!
ER IS GELD BINNENGEKOMEN VAN BANKREKENING 30 65 15 318 EN WE WETEN GEEN NAAM.

LAAT HET DE PENNINGMEESTER WETEN, DIE HOUDT HET WEL GEHEIM!!!

stichting 18 september-festival

vrijheid blijheid

Hierbij nodigen wij alle leden van de Vereniging van Oudstrijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade "PRINSES IRENE" uit voor een "Social Evening" en een fakkeloptocht t.g.v. de 44e bevrijdingsherdenking van Eindhoven op 17 en 18 september 1988.

****

Eindhoven "viert" zijn bevrijding op 18 september 1944 nog steeds met een fakkeloptocht en herdenking op de dag van haar bevrijding.

De laatste jaren was er ook steeds een detachement van de O.S.V. Prinses Irene aanwezig, welke met applaus werd ontvangen door de in grote getale aanwezige publieke belangstelling.

Ieder jaar weer opnieuw komen Britse en Amerikaanse oud-strijders naar Eindhoven om dit evenement mee te maken en Eindhoven heeft wat dat betreft een naam opgebouwd bij oud-strijders organisaties in het buitenland.

Sinds januari van dit jaar bestaat een groep veteranen welke zich bijzonder inspant voor dit evenement. Deze groep bestaat uit mensen uit het voormalige verzet, het Royal Britisch Legion, Normandy Veterans Association en drie leden van de O.S.V. "Prinses Irene".

Als Liaison Officer is benoemd Matt van Hooff welke de belangen behartigd van de Britten, Henk Hendriks voor de N.V.A. en Bob Lourenz voor de Nederlandse oudstrijders.

Dit jaar zal voor het eerst een "Social Evening" worden gehouden op 17 september, een dag voor de "Torch Parade", waarbij de deelnemers aan deze parade worden uitgenodigd.

Deze avond, welke wordt opgeluisterd door het orkest van Henk van Zantvoort met als gastzangeres Nelly Wijsbeck, zal gehouden worden in het Recreatie Centrum "De Tongelreep", Anton Coolenlaan 1 te Eindhoven en zal plaatsvinden tussen 19.30 en 01.00 uur.

Er is gelegenheid tot dansen op muziek uit de 40er jaren. De entré is voorbehouden aan veteranen en hun parntner en is vrij van entrégeld.

Voor zover wij nu weten komen er ± 700 Britten, welke logeren in hotels en motels in en om Eindhoven.

Voor de leden van onze vereniging trachtten wij gast-onderkomens te organiseren.
Het is daarom van groot belang dat wij tijdig weten wie mee wenst te doen en eventueel een slaapplaats voor de nacht van 17 op 18 september zoekt. U kunt zich daarvoor opgeven bij : Bob Lourenz, Drs. Hein Mandosplaats 24, 5581 BV WAALRE, telefoon 04904-14746.

Ook leden uit de omgeving van Eindhoven welke één of meer slaapplaatsen ter beschikking hebben verzoeken wij contact op te nemen met Bob.

Deze 'happening' geldt voor ons als een generale repetitie voor het jubileumjaar 1989, wanneer Eindhoven met een groots feest de 45 jarige bevrijding viert.

Programma voor Zondag 18 september 1988.

Vanaf 11.00 uur vinden wielerwedstrijden plaats voor amateurs en professionalsin de binnenstad van Eindhoven.

Er wordt een tribune gebouwd tegenover het Gemeentehuis en wij zullen trachten een aantal vrijkaarten te bemachtigen voor onze gasten.

Tijdens de wielerraces vinden nog tal van attracties plaats zoals o.a. een show van antieke auto's

De "Fakkelparade" start vanaf het 18 Septemberplein (station N.S.) en eindigd op het Stadhuisplein; ± 15 minuten loopafstand.
Wij zullen voor diegene welke niet mee (kunnen) lopen proberen plaatsen te verkrijgen op de opgestelde tribune.

Na de parade mogen 6 personen naar de receptie van de burgemeester Dr. Jos van Kemenade.

Na afloop van de plechtigheid bent u allen uitgenodigd door de Eindhoven Branch van The Royal British Legion in het restaurant van het NIEUWE P.S.V. Stadion aan de Frederiklaan.

Opstellen parade voor het station 18.45 uur,
Afmars van station 19.30 uur
Ontsteken Bevrijdingsvuur 20.00 uur

Meer details krijgt u na aanmelding bij Bob Lourenz.

AANMELDEN VÓÓR 15 AUGUSTUS 1988.

==========

DEFILE TE WAGENINGEN

"Als Coördinator van het defilé te Wageningen op 5 mei 1988 en tevens Paradecommandant tijdens dat defilé stel ik het op hoge prijs alle deelnemers mijn hartelijke dank en tevens grote waardering te betuigen voor de wijze waarop zij gezamelijk het defilé voor Zijne Koninklijke Hoogheid Pris Bernhard der Nederlanden tot een groots evenement hebben weten te brengen".
Zo begint het schrijven van de Generaal Majoor der Artillerie bd T.Meines naar aanleiding van het defile te Wageningen. "Toen ik mij aan het einde van het defilé bij Z.K.H. afmelde, mocht ik van hem horen "dat wij als oud-gedienden uit de jaren 1940 - 1945 hem een onvergetelijke middag hadden bezorgd" en dit geef ik volgaarne aan u door", zo vervolgt hij zijn schrijven en hij dankt mede namens het Nationaal Comité Herdenking Capitulatie 1945 Wageningen alle deelnemers, doch ook hen die achter de schermen hebben meegewerkt.
De Generaal besluit met: "Het zij u en mij geegeven dat wij nog in lengte der jaren te Wageningen op de 5e mei blijk zullen kunnen en mogen geven van onze niet aflatende saamhorigheid en mede daardoor tot uiting gebracht in een grootst mogelijke VERBONDENHEID wanneer het gaat om als land en volk te leven in Vrijheid, Vrede, Veiligheid en Gerechtigheid".

STICHTING HISTORIE EN DOCUMENTATIE
KONINKLIJKE NEDERLANDSE BRIGADE „PRINSES IRENE"
SECRETARIAAT: ACHTEROM 70, 5683 DV BEST. TEL. 04998-91012

Rëunie Doorn 1988

Het is weer achter de rug: de jaarlijkse rëunie. Gelukkig nog voor velen dè gelegenheid bij uitstek om elkaar wwer te ontmoeten en bij te praten.
De stichting was ook dit jaar weer aanwezig, met onder meer een tentoonstelling van tekeningen van J. Polak, Southend on Sea. Hiervoor bleek veel belangstelling te zijn.
Interesse was er ook voor een aantal foto's waarbij vragen werden gesteld: wie was dit en waar ? etc. Velen deden een beroep op hun geheugen en konden daarmee ons foto-archief aanvullen met nieuwe gegevens.
Een erg drukke dag ook voor de secretaris van de stichting. Helaas heb ik daarom niet iedereen te woord kunnen staan, hoe graag ik dat ook had gewild.
Natuurlijk werden weer diverse zaken aangeboden voor de verzameling van de stichting:
De heer C. Meesters, Hoogerheide, schonk zijn helm, gasmasker, spijkerbajonet, grondzeil etc.
De heer C. Nieuwenhuis, Colchester, overhandigde een volle koffer met daarin o.a. zijn (buiten model) battle-dress uniform met de Maple-Leaf, zijn uniform van de opleiding voor de KNIL-vliegdienst, papieren, emblemen etc.
De heer D. Gerritse, Broadstairs, gaf zijn Warrant Card van de Provost Service 21 Army Group.
Via de heer Davis ontvingen we van de heer M. de Jong, Northmeet (Zuid-Afrika), een envelop met daarin zijn identiteitsplaatjes, Springbok en andere emblemen
Van de heer Th. van Liempt, Eindhoven, kregen we een Nederlandse helm van voor 1940 en een buitgemaakt IJzeren Kruis en ander embleem.
De heer H. Roet, Berchem (België), schonk zijn identiteitsplaatjes en een perkament met een "loflied op de Brigade", geschreven door een oud-Marineman in 1964.
Via de heer H. Hielkema, ontvingen we de betalingslijsten van de maand juli 1944 met alle namen van officieren en onderofficieren.
De heer F. Mechielsen, Vlissingen, schonk een Duits pistoolholstertje en een Amerikaanse microfoon uit een glider.
Tenslotte kregen we nog allerlei interessant foto- en documentatiemateriaal van de heren A. van Wijk, Doorn, J. Koenders, Hoensbroek, A. Hertel, Amsterdam en P. Schepers, Soomelsdijk.

Vraag:
Wie was de oud-Signalsman die zei nog te beschikken over reserve-materiaal van de 38-set Zijn naam is, vanwege de drukte, niet opgeschreven.

Donateurs
We mochten weer financiële bijdragen ontvangen van J. Bothe (Rotterdam), F. Franse (Amstelveen), W. Hoogendoorn (Zaandijk), C. Meesters (Hoogerheide), A. Rijpma (Haaksbergen), W. Anthonisse (Hellevoetsluis), de heer en mevrouw Ritmeester - Meyler (Eindhoven), A. Habraken (Leiden), P. Schepers (Sommelsdijk), A. Weyland (Congleton) en mevrouw M. Gillhaus (Tamboerskloof, Zuid-Afrika).

Uw financiële bijdrage blijft natuurlijk welkom op bank rek. nr. 52.27.75.705 (A.B.N. Tilburg). Girorek. v.d. bank 1065200 o.v.v. rek. nr.

SCHENKERS, BEDANKT !!!

Behalve het op de rëunie ontvangen materiaal, kregen we de afgelopen maanden weer diverse pakjes in de bus !
Dr. M.M. Rodrigues Pereira, Syosset U.S.A. stuurde ons zijn invasiekoord, signals-embleem mouwleeuw, naambandjes, Maple Leaf en lance-corporal-strepen. Dit alles verpakt in een emergency-ration blikje, zoals dit werd uitgereikt voor de overtocht naar Normandië.
Onder het motto "'t zijn de kleine dingen die het doen" ontvingen we van de heer A. Remijnse uit Emmen een knopenschaar, baret-embleem, zijn voor-oorlogse indentiteitsplaatjes, sergeant-majoor-embleem en een foto-boekje (Londen Kerstmis 1944)
Van mevrouw M. Gillhaus uit Kaapstaf (Z.Afrika) ontvingen we een pakket met enkele zaken die behoorden aan haar overleden echtgenoot. O.A. zijn emblemen, onderscheidingen, invasiekoord en allerlei documentatie-materiaal.
Van de heer H. Walschot uit Voorburg kregen we zijn Oorlogszakboekje.
Via de heer Walschot ontvingen we van de heer A.J. Weerheym uit Den Haag zijn mess-tinn met insciptie R.D.A. 333 (zijn legernummer).
Mevrouw Colet uit Eindhoven gaf een tweetal uniformen van haar overleden echtgenoot in bruikleen.
De heer J. de Man uit Hawthorne (U.S.A.) gaf zijn baret van de Mariniers, een Mariniers-embleem en een tirailleursfluit.

Natuurlijk blijft alles wat op uw Brigade-periode betrekking heeft van harte welkom.
Ook zijn we bijzonder blij als we iets in bruikleen mogen ontvangen.

Bestuurswijziging
De heer Th.J. van Besouw uit Vught is teruggetreden als lid van bestuur. Zijn plaats is ingenomen door Gerrie Damen.

De nieuwe stickers !
De onderstaande sticker is te bestellen bij het secretariaat: Achterom 70 5683 DV Best Tel. 04998-91012. De kosten zijn ƒ 1,- per stuk (vermeerderd met portokosten) en de opbrengst komt geheel ten goede aan de kas van de stichting.

STICHTING HISTORIE EN DOCUMENTATIE KONINKLIJKE NEDERLANDSE BRIGADE „PRINSES IRENE"

DE VAANDELDRAGER

TENTOONSTELLING TE VEGHEL

Op het moment dat u dit nummer van de Vaandeldrager onder ogen krijgt, is de officiële opening op 30 mei, al achter de rug.
In het september-nummer van de Vaandeldrager zullen we hier uitgebreid, met foto's, op terugblikken.
Alle donateurs en schenkers van onze stichting, evenals de leden van het bestuur van de Vereniging, werden voor deze dag uitgenodigd.
Het is beslist een aanrader om de tentoonstelling te gaan bekijken, samen met vrouw, kinderen en de rest van de familie en bekenden. Een goede tip dus voor de komende vakantiemaanden.
Natuurlijk is ook de rest van het museum beslist het bekijken waard. In een boeiende documentatie-afdeling wordt een goed beeld geschetst van het ontstaan en het verloop van de Tweede Wereldoorlog. De overige afdelingen richten zich vooral op de bevrijding van Nederland.
Met ingang van 1 mei zijn de openingstijden van museum "Bevrijdende Vleugels" als volgt: van 12.00 u. tot 17.00 u., behalve op maandag. Volwassenen betalen ƒ 5,- per persoon, kinderen tot 12 jaar ƒ 2,50 en 65=, CJP en Museumkaarthouders ƒ 4,-
Groepen (minimaal 20 personen) kunnen op afspraak worden rondgeleid.
De ingang van het museum is gelegen aan de Asterstraat te Veghel. In Veghel is dit duidelijk aangegeven aan de hand van gele bordjes.

Bevrijdende Vleugels

De geschiedenis van de Kon. Ned. Brigade "Prinses Irene"

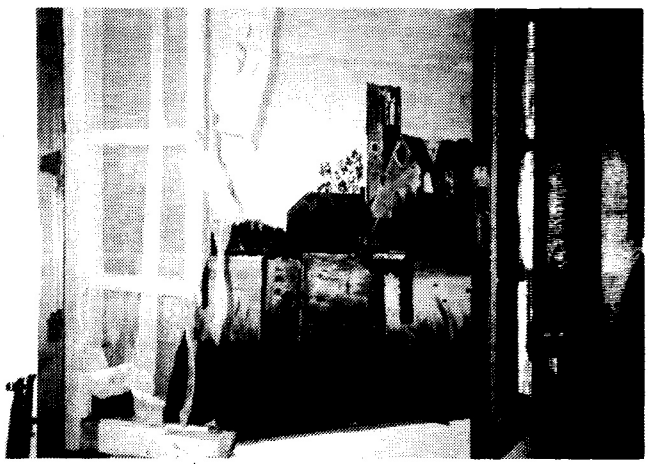
Dit de titel van de tentoonstelling die is ingericht op de bovenverdieping van museum "Bevrijdende Vleugels".
Om onze in het buitenland woonachtige leden toch een idee te geven, en om de bezoekende oud-Brigadeleden als gids te dienen, volgt een beschrijving van deze expositie.

Bij het betreden van de ruimte wordt men meteen geconfonteerd met de woorden die koningin Wilhelmina sprak op 27 augustus 1941, en waarmee de oprichting van de Irene Brigade een feit werd.
Rechts een vitrine met twee portretten van, voor de Brigade, belangrijke personen: namelijk luitenant-generaal Noothoven van Goor en generaal-majoor A.C. de Ruyter van Steveninck.
Aan de linkerzijde twee grote foto-wanden waar het ontstaan van de Brigade, de "Engelse tijd" en de oversteek naar Normandië, uitgebreid worden belicht.
Aan het einde van deze "gang" wordt de hele organisatie van de Brigade, vanaf 1943, schematisch weergegeven aan de hand van de bekende nummers: 109, 110, 111, 112 enz.
Ook de parachutisten komen hier aan bod !

In de eerste vitrine is een verbindingspost nagebouwd. Kompleet met 19 en 22 set, gereedschap, telefooncentrale etc. Een motor-ordonnans komt binnen met... een stokbrood onder de arm, want deze post is namelijk gesitueerd in St Côme, augustus 1944. Een foto en een korte tekst beschrijven deze periode. Ook wordt het wapenfeit Pont Audemer genoemd.
Het volgende hoofdstuk is Beeringen. Aan de hand van enkele foto's en een kaart wordt hiervan een beeld geschetst.
Het volgende diorama is een Vickers-mitrailleurnest in Grave, september 1944. Een marinier, kompleet met blauwe baret, zit hier op zijn post. Naast hem een korporaal van de "Signals" met een 38 set. Ook een kleine 2 inch mortier is hier te zien. Foto's met begeleidende tekst geven informatie over de "Grave-periode".
De bezoeker moet even de weg terugnemen op weer op de route te komen, het vervolg is namelijk Tilburg, oktober 1944. Hier zien we een korporaal van de Recce, tevens Springbok, met een Tilburgs schoolmeisje. Naast hen een schilderij van "De Vaandeldrager", het monument voor de Irene Brigade in Tilburg. Het stuk werd gemaakt door Jan van Liempt uit Eindhoven, zelf een "aanvuller" uit Bergen op Zoom. Ook hier weer foto's met teksten om het beeld kompleet te maken.
Een volle wand is gewijd aan Zeeland, november 1944 - april 1945. Naast foto's en een kaart zien we hier een vitrine met daarin een leren Duits jasje, afkomstig van een, door de 3de Unit krijgsgevangen gemaakt, U-Bootman.
Verder een vitrine met daarin een sjaal met de emblemen van de op Walcheren verongelukte korporaal van de parachutisten J. Antonides.
De volgende, bijzonder grote, vitrine beslaat de periode Hedel. Hierin hebben we geprobeerd een boerenkeuken uit te beelden, al enkele maanden door de bewoners verlaten. In deze ruimte werd een verbandpost ingericht door militairen van de Irene Brigade. Op de voorgrond ligt een zwaargewonde Duitse militair, die wordt verzorgd door een "hospik" van de Brigade. Op de achtergrond een Brenschutter, op post door het vernielde keukenraam. Door dit raam kijkt men over het kapotgeschoten dorpje Hedel, vooral de vernielde Rooms Katholieke kerk is zeer duidelijk herkenbaar.
Deze unieke achtergrondschildering werd ook gemaakt door Jan van Liempt uit Eindhoven. De orginele foto werd beschikbaar gesteld door de heer J. van Engelen uit Hedel.
Ook bij deze vitrine een aanvulling in de vorm van foto's en een kaart.
Vervolgens aandacht voor de intocht van de Brigade in Den Haag, op 7 mei 1945, en de afscheidsceremonie in de Clingendaelkazerne.
Een apart hoofdstukje wordt gewijd aan de Aanvullingstroepen te Deurne, Leopoldsburg en Bergen op Zoom.
In de volgende grote vitrine zien we het komplete uniform van een adjudant van de Kon. Marechaussee, die, na een detachering bij de Irene Brigade, werd geplaatst bij het Detachement Londen.
Naast hem een parachutist van de brigade in spring-tenue, kompleet met parachute-harnas.
Het service-dress uniform van majoor Looringh van Beeck ("oom Paul") heeft in deze vitrine ook een plaatsje gekregen.
Tenslotte zien we hier de battle-dress, laarzen, Recce-helm en handschoenen van (toen nog) kapitein Beelaerts van Blokland.
Op de volgende wand wordt de route die de Irene Brigade heeft afgelegd, vanaf het strand in Normandië tot en met Den Haag, nog eens duidelijk weergegeven.
Ook wordt (natuurlijk) aandacht besteed aan de voortzetting van de traditie door het Garderewiment Fuseliers "Prinses Irene".

In een aparte vitrine is een volledige uitrusting van een infanterist van de Irene brigade te zien. Smaal pack met inhoud, zakmes met koord, paybook met oorlogszakboekje etc. etc. Op een bord zijn de diverse meblemen die bij de Brigade werden gedragen,te zien.
In de vitrine ernaast wordt nog aandacht besteed aan enkele groepen waaruit de Brigade bestond: Engelandvaarders, Canadezen, Marineniers. Ook de Nederlandse commando's worden even belicht. Een battle-dress jasje met het witte gevlochten koord van de Politietroepen is hier tentoongesteld. Centraal in deze vitrine staat echter de lijst met daarop de 27 landen van waaruit Nederlanders naar de Brigade kwamen.
Op het einde van de tentoonstelling een aparte hoek, wiite letters op een blauw veld: "Den Vaderlandt Ghetrouwe". Op een standaard een boek met op iedere bladzijde een naam van één der gesneuvelden.

De tentoonstelling zoals die nu is ingericht, is natuurlijk nog niet volledig.Aan een aantal zaken die de geschiedenis van de Brigade betreffen, kon niet apart aandacht worden besteed. Als voorbeeld geldt bijvoorbeeld de detachementen overzee (Suriname, Curaçao, Ceylon), al worden deze wel in de teksten genoemd. Een goede indeling van de ruimte maakte ook hier beperking noodzakelijk.
Ook is niet alle materiaal waarover de stichting momenteel beschikt, voor de inrichting gebruikt. Deels omdat hiervoor geen ruimte is, deels ook omdat materiaal achter de hand gehouden moet worden in verband met de inrichting van tijdelijke tentoonstellingen.
Het is dus heel goed mogelijk dat u uw helm, paybook, uniform of pet niet terug vindt in de expositie. Dit alles blijft goed bewaard en zal zeker worden gebruikt.

Tekeningen van v/d Bosch gevraagd !!!

De heer P. van der Gaag werkt al geruime tijd aan een boek over de geschiedenis van de le Infanterie Brigade Werkplaats Het werk bestaat uit de onderdelen Glasgow, Wolverhampton, Nederland, Meester Cornelis, Buitenzorg, Soekaboemi en Nadien.
Eerder heeft de heer van der Gaag een beroep gedaan op het archief van de Stichting omtrent informatie over het kamp Wolverhampton. In dit kamp werden namelijk na 1945 "Indiëgangers" gelegerd, waaronder dus ook de mannen van de le Infanterie Brigade Werkplaats.
In het onderdeel Wolverhampton wordt dan ook een luchtfoto en tekening van het kamp opgenomen. Verder. Verder komt in dit onderdeel ook de Brigade duidelijk aan bod, vooral natuurlijk de technische dienst (I.W.D.).
De mannen van de Werkplaats werden destijds in Wolverhampton ook geconfronteerd met het werk van de Brigade-man Herman v.d. Bosch. In de kantine waren toen nog diverse schilderingen van hem te zien.
De heer van der Gaag vindt dit zo typerend, dat hij er graag wat meer aandacht aan zou willen besteden in zijn werk, d.m.v. het plaatsen van een goede afbeelding van een dergelijke tekening of schildering.
Dit blijkt echter een probleem te zijn. Is misschien iemand bereid om een werkstuk (want er moeten er links en rechts in omloop zijn geweest !) te fotograferen of dit door de Stichting te laten ferzorgen ? Graag zwart-wit en formaat 9 bij 13. De kosten hiervoor wil de heer van der Gaag graag vergoeden.

Voor informatie (mogelijk ook voor de mensen die interesse hebben in zijn werk):
P. van der Gaag, Les Granges, 24300 Abjat sur Bandiat, France. Natuurlijk kunt u eventueel ook terecht bij het secretariaat van de Stichting.

Testament van een gesneuvelde

Onder deze kop verscheen in "Vrij Nederland" van 2 september 1944 het volgende:
" Bij uitzondering nemen wij het hieronder staande Engelsche gedicht op, dat treffender is omdat het is achtergelaten door een Nederlandsch officier, die in Frankrijk den dood heeft gevonden. De dichter was de lste luitenant Eddy Kahn, indertijd in Nederland als sportman welbekend. Hij heeft deel uitgemaakt van onze Olympisch ruiter-equipe in 1936. Hij is lid geweest van de brigade. Vervolgens is hij bij de Engelschen gedetacheerd. Hij ging naar Frankrijk met de eerste invasietroepen, stelde zich voor iedere gevaarlijke taak beschikbaar en sneuvelde als compagniecommandant.

What did you do to-day, my friend,
  From morning until night ?
How many times dit you complain
  The rationing is too tight ?
When are you going to start to do
  All the things you say ?
A soldier would like to know, my friend,
  What dit you do to-day ?

He met the enemy to-day
  And took the town by storm.
Happy reading it will make
  For you to-morrow morn.
You'll read with satisfaction
  The brief communiqué
We fought, but are you fighting ?
  What did you do to-day ?

My gunner died in my arms
  I feel his warm blood yet;
Your neighbour's dying boy gave out
  A sream I can't forget
On my right a tank was hit
  A flash and then a fire

The stench of burning flesh
  Still rises from the pyre

What did you do to-day, my friend,
  To help us with the task;
Did you work harder and longer for less,
  Or is that too much to ask ?
What right have I to ask you this
  You probably will say.
Maybe you'll know you understand
  You see, I died to-day.

De secretaris van de Stichting is bijzonder benieuwd naar meer informatie omtrent de luitenant Kahn. Heeft iemand hem goed gekend ? Misschien een foto van hem ?
Een briefje of telefoontje hierover is zeker welkom !

DE BROMTOL

In iedere Vaandeldrager zal voortaan, op de pagina's van de Stichting, een verhaal te vinden zijn, zoals dat eens werd gepubliceerd in de Bromtol. Dit blad was destijds het weekblad der Kon,Ned.Brigade "Prinses Irene".
Het volgende verhaal won een prijs in de verhalenwedstrijd, groot £ 5. De schrijver was Siem de Waal uit Zuid-Afrika, schrijvend onder het pseudoniem T.T., wat Transvaalse Texelnaar betekent. Het verhaal verscheen in het blad van 19 februari 1943.

ZIEKENRAPPORT

Het Hollandsche kamp, ergens in Engeland, was nog in diepe duisternis gehuld, toen de hoornblazer zijn "droeve" plicht reeds had vervuld. De eerste tonen uit zijn koperen instrument hadden aangemaand tot opstaan. Het tweede couplet had er aan herinnerd, dat de medicijnman aanwezig was voor een elk, "wie kapot is maar niet verrot is..."
Over de wegen, welke naar het kamp-hospitaaltje leiden, strompelen zich de wrakke lichamen voort en verzamelen zich tenslotte in de wachtkamer.
Het is erg druk vandaag. Er schijnt een groote marsch op komst te zijn.
De dokter komt binnen, is al bijna de wachtkamer doorgeloopen, als iemand de situatie prachtig redt en op het nippertje "orde" brult. Maar het is ook iemand met twee strepen, d.w.z. één shilling per streep, per dag meer en daar moet je zuinig op zijn.
De dokter vermorst niet veel tijd in den vroegen morgen en de eerste patient wordt al meteen binnen geroepen. Drie minuten later komt hij weer voor den dag en mompelt zoo iets "klrrrrrrr laier". Dat is zeker de aard van zijn ziekte. Die arme jongen moet zeker toch met den marsch mee. Met een luide klap slaat de deur dicht en hij roept nog iets dat minder geschikt is voor publicatie.
No. 2 is spraakzamer. "Hij het een rotzin vandaag", zegt hij tegen een wapenbroeder.
"Dienst doen. De moord."
De derde, die uit de spreekkamer komt, is een sportieve kerel, maar dat is ook een parachutist. "Pech gehad", is alles wat hij zegt en golft met een sierlijk gebaar de aspirine in de kachel. Hij zegt nog een Engelsch woord, dat ik dikwijls gehoord maar nog nooit gelezen heb, en verlaat glimlachend de kamer.
Een nieuwe patient staat met gebogen rug voor den dokter. Die man is erg ziek, dat ze zoo maar. Wat zal zoo een kerel het in de burgerwereld moeilijk gehad hebben, zoo een stakkerd.....
"En wat is er met jou ?"
"Oh dokter, ik weet niet wat mij mankeert, alles is stijf, ik kan me bijna niet bewegen."
"We zullen jou maar eens een paar dagen vrij van dienst geven," zegt de dokter goedig.
"Hier neem het boek meteen maar mee."

Maar hij blijft nog even staan.
"Eh dokter....."
"Ja, is er nog wat ?"
"Zeker, zoudt U er niet bij willen zetten MET BEWEGINGSVRIJHEID, anders kom ik de poort niet uit."
Maar de dokter zegt heel kort "Neen" en de ander verwijdert het bijna niet te bewegen lichaan zonder bewegingsvrijheid met verdachte snelheid naar buiten.
"Schiet ik ook geen pest mee op," mompelt hij.
"Volgende... Ja, wat is er ?"
"Dokter, mag ik u even alleen spreken" zegt hij geheimzinnig.
"Oh ja, ga maar even in het kamertje hiernaast. Hannes !"
"Hier is de man", zegt Hannes en verdwijnt met den patient in het kamertje.
De medicijnmeester heeft het druk vanmorgen, want alweer een nieuwe bajonetvechter staat voor de tafel.
"Me bort dokter, me borst." En meteen geeft hij een demonstratie hoesten dat de kamer ervan dreunt. "Stopt dat hoesten, man", zegt de dokter en van schrik is de hoestbui nog over ook. Een paar pillen met een hoestdrank en hiermede zijn de reparaties aan hem verricht.
Een der vele gedienstige "Roodekruis-dragers" heeft inmiddels de temperatuur opgenomen.
"Geen koorts, dokter", zegt hij.
"Zou ik die marsch mee kunnen doen, dokter", waagt hij nog.
"Probeeren maar".
"Dank U" klinkt het echt gemeend...
De man in het kamertje is weer voor den dag gekomen.
"Negen uur terug zijn," zegt de dokter en, "Hannes leg het scheermes klaar."
"Zoo, dat is de laatste", zucht de dokter.
Maar nauwelijks is hij uitgesproken, of er stuift nog een bajonet binnen.
"Wat moet jij nog ?"
De toreador voelt zich ziek en kan niet eten.
"Maar waarom ben je zoo laat," vraagt de dokter.
"Moest zoo lang wachten in de eetzaal,dokter."
Er schijnt weer iets niet te kloppen maar omdat het de laatste patient is schrijft de "doc" met een zucht van verlichting: "Eén dag vrij van uitrukken."
T.T.

ENGELANDVAARDERS EEN VERGETEN GROEP

Hierbij wil ik als "Engelandvaarder" reageren op het artikel "Engelandvaarders een vergeten groep". Ik heb mij namelijk al jaren verbaasd dat ik nimmer iets heb vernomen van personen, die in de periode 1942 - 1943 via Nederland - Spanje, Miranda del Ebro, waarin ik ook 9 maanden heb gezeten, toen via Portugal naar Groot Brittanië om dienst te nemen in de Nederlandse strijdkrachten.

Wel is onze groep van Miranda del Ebro in Meaden Head geweest bij H.M. Koningin Wilhelmina. Ik zou hierbij toch nog, na zoveel jaren willen weten wat er van deze vergeten groep is overgebleven.

Bij voorbaat dank voor de te nemen moeite,
H. Overst
Ruyschstraat 12 I
1091 CB AMSTERDAM

Wie helpt Hr. Overst? (red.)

In "De Vaandeldrager" verschenen 'herinneringen' van Dhr. J.G.Samson.
In deze bijdrage word ik enkele malen (zij het vvluchtig) vernoemd. Na onze demobilisatie hebben wij helaas alle contact verloren.
Ik heb mij dikwijls afgevraagd, mede in verband met de gebeurtenissen in Suriname, wat er met Dhr. Samson gebeurd zou kunnen zijn. Ik zou nu well graag contact met hem willen opnemen.
Daarom de vraag: kunt u mij zijn adres bezorgen' Mocht dit in Nederland zijn, dan eventueel ook zijn telefoonnummer.
Met vriendelijke groeten,
Jack Kloot

(hebben we inmiddels geregeld, goed dat er een "Vaandeldrager is. Red.)

JUBILARISSEN

De heer en Mevrouw W. van Liempt - van Gestel te Eindhoven, hopen op 24 juli 1988 hun 40 jarig huwelijk te vieren.

Proficiat!

Hartelijk dank voor de bloemen en geschenkenbon die wij mochten ontvangen bij ons 40 jarig huwelijk mochten ontvangen.
Ook de vele gelukwensen van oud-Recce leden waren voor ons een bewijs van eenheid.
Wegens familie omstandigheden is er geen feest gegeven.
Met vriendelijke groeten,
J.C.Bron
Scheveningen

BRIGADEBOEK VAN ONS LEGER

In september 1945 verscheen het "PRINSES IRENE" Brigade Gedenkboek.

Velen van ons hebben dit boek bewaard, doch even zovelen zijn het boek kwijt of hebben het nooit gehad.
Jack Polak uit Nijmegen is bereid dit boek opnieuw uit te geven. D.w.z. via fotocopieën, stijve kaft, met de hand ingekleurd.
Dit is een zeer intensief werkje en het kan natuurlijk niet gratis.
Jack heeft berekend dat zo'n replica ƒ17,50 moet gaan kosten exclusief de verzendkosten.
Jack maakt ze alleen op bestelling, dus niet uit voorraad.

U kunt dit boek bestellen door ƒ 17,50 verhoogd met ƒ 3,-- verzendkosten (voor Nederland) over te maken op nummer 93.20.47.890 t.n.v. J.Polak te Nijmegen, of op girorekening 817791 Gelders-Utrechtse Spaarbank te Nijmegen met vermelding van t.g.v. 932047890 J.Polak

---

KRIJGSGESCHIEDENIS DER K.N.B. "PRINSES IRENE" Nierstrasz

Ook dit boek, met kaarten is te bestellen.
De kostprijs zal op ± ƒ 8,-- liggen excl. verzendkosten.
Alleen indien er voldoende belangstelling bestaat.

Neem daarvoor contact op met de redactie.

De heer en mevrouw S. Waterman danken de vereniging van oud-strijders der Prinses Irene Brigade voor de blijken van belangstelling, de bloemen en cadeaubon ter gelegenheid van hun 40 jarig huwelijk op 23 november 1987.
Doorn, 15 december 1987

Ter gelegenheid van de Herdenking "300 JAAR BOUWEN VOOR DE LANDSVERDEDIGING", geeft de DIENST GEBOUWEN, WERKEN & TERREINEN op 30 september 1988 een gelegenheidsenveloppe uit.

Inlichtingen kunt u verkrijgen bij:
J.A. Schokker, van °Lannoystraat 27, 4143 BH LEERDAM; tel. 03451 - 13674 (prive), danwel 020 - 5865429 (MDTN 5525429).

Voor de vele blijken van medeleven, die wij mochten ontvangen na het overlijden van mijn lieve man, onze lieve vader en opa

Gerrit Oosterhuis

betuigen wij hierbij onze hartelijke dank.

A. Oosterhuis-Benak
Kinderen en kleinkinderen

MEPPEL, april 1988.
Bimsweg 3.

VERENIGING VAN OUDSTRIJDERS VAN DE

KONINKLIJKE NEDERLANDSE BRIGADE „PRINSES IRENE"

Opgericht 12 april 1947. Inschr. nr. K.v.K. 's-Gravenhage V 410620

SECRETARIAAT: AMETHISTDIJK 254, 4706 BJ ROOSENDAAL (N.BR.) TEL. 01650-44802

AAN: Alle leden van de Vereniging

Onderwerp: notulen Algemene Ledenvergadering dd.14 mei 1988

Roosendaal, 1 juni 1988

Op zaterdag 14 mei 1988 te 11.15 uur werd tijdens de reünie in de "Van Braam Houckgeest"kazerne te Doorn, onze jaarlijkse Algemene Ledenvergadering gehouden.

Aanwezige bestuursleden:

Voorzitter	R.W. Hemmes
Vice-voorzitter	J.L.M. v.d. Bergh
1e secretaris	H.J.F. Hielkema
2e "	F.J. Bakx
1e penningmeester	M. Segal
2e "	H.A. Walschot
lid	G. Lourenz
Afwezig (met kennisgeving)lid	Th.J. van Besouw
Aanwezig	
Ere-Voorzitter	Jhr.J.J.G Beelaerts van Blokland
Sociaal-medewerker	H.J. Davis
Namens de commissie Dr.Zak	Dr.M. Zak
Redacteur "De Vaandeldrager"	M.H.L. van Hooff
Stemgerechtigde leden	350(drie honderd en vijftig)

1. Opening vergadering
Te 11.15 uur opent de voorzitter de vergadering met zijn dank uit te brengen dat de ere-voorzitter ook aanwezig is. Voorts heet hij welkom Hans Sonnemans secretaris van de "Stichting Historie en Documentatie KNBrigade "Prinses Irene".
Bericht van verhindering is binnen gekomen van ons bestuurslid Th.J. van Besouw- met vakantie in Canada - en W.J. v.d. IJssel wegens begrafenis van een familielid.
Nog een enkel woord over de tenue waarover de vorige keer vragen gesteld zijn.
In de laatste bestuursvergadering is besloten dat bij een reünie de tenue vrij is.
Moet een vertegenwoordiging van de Irene-Brigade naar buiten optreden,zoals b.v. 5 mei Wageningen , dan wordt de blauwe blazer, grijze broek enz. gedragen en de voorgeschreven medailles. Bovendien wordt men dan geacht vlot te kunnen marcheren. Tevens lopen we zonder baret.
Het monument in CAEN dat aanvankelijk zou worden onthuld in juni 1989 (lustrum D-Day) wordt thans onthuld in juni 1988.
Voorts zijn er problemen geweest met de Regering en het Nationaal Comité 4 en 5 mei herdenking, die zonder voorafgaand overleg besloten de 4 mei herdenking op De DAM,

Bank: AMRO, Postbus 11595, 2502 AN 's-Gravenhage rnr. 47.25.85.762.
Postgiro: rnr. 1.999.533.

te Amsterdam

te Amsterdam op 20.00 uur te houden,in plaats van zoals gebruikelijk te 16.00 uur. Veel oudstrijders en verzetstrijders,welke daarbij worden uitgenodigd,kunnen nu niet meer aanwezig zijn bij hun plaatselijke dodenherdenking, welke eveneens te 20.00 uur aanvangt. Uw bestuur heeft een felle protestbrief naar de Regering gezonden, echter deze heeft gewoon doorgedrukt en er was niets meer aan te doen. Wel werd uw voorzitter gevraagd samen met de voorzitter van de "Vereniging Oud-Wapenbroeders" namens de strijdkrachten een krans te leggen. Voelde er in beginsel niets voor, maar na lang overwegen toch gedaan. Ik hoop dat u het met mijn beslissing eens bent.(Applaus).
Nog te vermelden dat een deputatie van onze vereniging, welke normaal een krans legt namens onze oudstrijders, dit keer een bloemstuk mocht leggen met ons Brigade-lint er aan bevestigd.
Verklaar thans de vergadering officieel geopend.

2. Notulen Algemene ledenvergadering 16 mei 1987.
Zonder op- of aanmerkingen door de vergadering goedgekeurd.

3. Beleid bestuur 1987.
a. Lid G. PAREL zag bij het jaaroverzicht gaarne vermeld het hoevoelste b.v. dit keer het 42e. Vergadering akkoord. Secretaris zal voortaan vermelden . Applaus.
b. Jaaroverzicht penningmeester geen aanmerkingen. Met applaus goedgekeurd.

4. Verslag kascommissie over 1987.
G.PAREL leest verslag voor. Boeken goedgekeurd van de penningmeester. De vergadering verleent de penningmeester décharge.
De voorzitter bedankt de kascommissie en verzoekt de vergadering tevens gegadigden voor een nieuwe kascommissie 1988. Geen gegadigden. Vraagt de kascommissie,benoemd in 1987,of zij willen aanblijven. Akkoord. Zonder hoofdelijke stemming door de leden-vergadering opnieuw benoemd voor 1988.

5. Ontwerp-begroting 1989.
De penningmeester geeft een kleine toelichting. Indien alle leden de jaarcontributie op tijd betalen kunnen we de contributie op *f.* 20,= per jaar aan houden. Er is momenteel veel achterstallige contributie betaald en sommige leden geven ruimschoots meer dan *f.* 20,=. Komt goed van pas,kunnen we voor de reünie in 1989 met de financiële steun van de S.F.M.O. de kosten weer laag houden.
Begroting met algemene stemmen aangenomen.

6. Verkiezing bestuursleden.
Er zijn geen andere candidaten voorgesteld.
J.L.M. v.d. BERGH en M. SEGAL, die herkiesbaar zijn, worden met algemene stemmen herkozen.

7. Verslag commissie Dr.M. Zak.
Dr.Zak krijgt het woord aan de bestuurstafel. Geeft een kort overzicht wat tot nu is bereikt. Alvorens hiertoe over te gaan wil hij graag mededelen dat de verhouding tussen het bestuur van onze Vereniging en de commissie de laatste jaren uitstekend is te noemen. Het beoogde doel gaat enigszins naar wens, hoewel nog steeds moeilijk.

-- 3 -- Uitstekend

20

Uitstekend advokatenkuntoor ingeschakeld.
Wat is bereikt.
De Engelse oorlogs-medailles zijn nu achter de rug. Praten we dus niet meer over.
Op ons verzoek voor de financiële uitkering aan dienstplichtigen moest de Staatssecretaris van Defensie neen zeggen. Wat hij heeft gedaan. Kunnen met neen van StasDef. gaan werken. Gaan via het Ambtenaren-Gerecht en de Centrale Raad van Beroep in beroep.
Toch voor enkele moeilijke gevallen wat kunnen doen. We hopen voor alle Oudstrijders van de Irene Brigade, die daarvoor in aanmerking komen, een uitkering te verkrijgen.
Voor de burgerchauffeurs die destijds in Zeeland werden gecharterd met hun bussen, was de opdracht rijden maar doch ze wisten niet waar naar toe. Tot ze eindelijk in Juni 1940 in Engeland arriveerden. Voor deze mensen proberen wij een pensioen te bereiken, wat inmiddels voor één is gelukt. Voorzover wij kunnen nagaan komen hiervoor 20 tot 40 burger-chauffeurs in aanmerking.
Ik doe een beroep op de vergadering ons hiertoe bij te willen staan en indien hun adressen van bedoelde burger-chauffeurs dan wel de nagelaten betrekkingen, bekend zijn, dit aan de Commissie of H.J. Davis te willen melden.
De uitkering die wij voor de mensen van de Irene-Brigade willen krijgen is middels onze advokaat aan de Rechter voorgelegd.
We willen deze kwestie echter niet aan de grote klok hangen.
Dit was het voorlopig. Daverend applaus voor de commissie.

8. Rondvraag
A.v.d. Waal.
De B.N.M.O. heeft een programma waarbij ook leden van de Irene-Brigade kunnen deelnemen. Er wordt dan een speciale week georganiseerd voor Oudstrijders van de Brigade. Kan dit niet in "De Vaandeldrager" worden gepubliceerd. Onbekend bij onze Vereniging. Kunnen er weinig overzeggen. Er was een medewerker van de B.N.M.O. uitgenodigd voor deze reunie die helaas niet aanwezig is, zodat nadere uitleg ontbreekt. Zullen trachten in de volgende "Vaandeldrager" hierover meer duidelijkheid te verschaffen.
E.van Hoving.
In een van de Vaandeldragers werd een stuk opgenomen dat ca. 60 Zuid-Afrikaners per boot op weg naar Engeland werden getorpedeerd en allen zijn verdronken. Kunnen deze mensen worden herdacht bij onze dodenherdenking.
Dr.H. Hendriks. Dan zou ik graag ook herdacht willen hebben de mensen van het Korps Insulinde en degene die naar Engeland teruggezonden zijn van de 149 die vanuit de Brigade naar Ned.-Indië werden gezonden. Voor ze in Indië aankwamen was dit al door de Japanners veroverd en werd koers gezet naar Ceylon(Colombo). Aldaar kreeg een gedeelte van de 149 man een speciale taak toebedeeld, de rest ongeveer 60 man keerde terug naar Engeland per boot. Voorzover hem bekend is hierover nooit iets meer vernomen. Deze mensen zijn vermoedelijk ook getorpedeerd en verdronken.
J. Luchies. Kunnen de commando's die toen in Indië voor een speciale opdracht aan land werden gezet en de z.g. gunners bij de koopvaardij ook niet herdacht worden bij onze dodenherdenking.
Voorzitter. Kunnen weinig over het voorgaande zeggen. Onze Vereniging heeft geen registratie over dergelijke gevallen. Wij houden onze jaarlijkse reunie en belasten ons met de sociale zorg van onze leden. Het is schrijnend dat na zoveel jaren deze overledenen niet worden herdacht. Tenzij wij duidelijk gegevens hebben van degenen die voor- en na de strijd van de Irene Brigade zijn overleden, zullen zij voorlopig niet tijdens onze dodenherdenking worden herdacht.

F.J. Bakx. De commissie, die zich belast met D.-Day herdenking juni 1989 (45 jaar geleden landing in Normandië), heeft inmiddels vernomen dat er iets gaat gebeuren. Het plan is, zoals 5 jaar geleden, met een bus een meer-daagse reis daarna toe te organiseren. Gaarne schriftelijke opgave aan mij. Er zal een deelnemersformulier bij de eerstvolgende "Vaandeldrager" worden gevoegd.
Ere-voorzitter.
Was aanwezig bij de 5-mei viering te Wageningen. Ons detachement maakte een buitengewoon goede indruk.
Verder een nadere uitleg over het detachement van 149 man dat vanuit Engeland naar Indië werd gezonden.
Na de val van Indië werd koers gezet naar Ceylon en toen werd dit detachement overgeheveld van Departement van Defensie naar het Departement van Koloniën. De bureaucratie vierde hoogtij, vandaar het gesol met dit detachement en de vraagtekens wat met deze mensen is gebeurd.
Op het monument in CAEN dat nu in juni zal worden onthuld is voor ieder land, dat aan de IIe Wereldoorlog heeft deelgenomen, een grote steen aangebracht met een opschrift. Voor ons land staat er op "De vrijheid wordt door ons iedere dag bevochten".
Met stomme verbazing heb ik me afgevraagd wie deze kreet heeft verzonnen. Onlangs had ik hierover een gesprek met onze Nederlandse Ambassadeur voor Frankrijk te Parijs. Deze vertelde me dat hij zelf deze kreet had uitgedacht.
In 1989 is het 50 jaar geleden dat de "algehele mobilisatie" werd afgekondigd. Met onze voorzitter heb ik de Chef van de Generale Staf voorgesteld een feest voor de nog in leven zijnde dienstplichtigen van dat jaar te organiseren. De Chef Staf voelde er wel wat voor. Horen nader.

9. Sluiting.
Te 13.15 uur sluit de voorzitter de vergadering met allen nog een gezellige reünie toe te wensen.

De Secretaris
J.J.F. Hielkema

V E R S L A G van de K A S C O N T R O L E K O M M I S S I E

H i e r m e d e v e r k l a r e n d e o n d e r g e t e k e n d e n d e b e s c h e i d e n e n d e d a a r b i j h o r e n d e b o e k e n t e h e b b e n g e k o n t r o l e e r d e n d i e i n o r d e b e v o n d e n e n v e r z o e k e n d e v e r g a d e r i n g d e p e n n i n g m e e s t e r DECHARGE t e v e r l e n e n.

Lid Oud-strijdersver." Prinses Irene" ,H.Hogeveen, Wateringen.

Lid Oud-strijdersver." Prinses Irene" ,B.T.A.Liptens, Breda.

Lid Oud-strijdersver." Prinses Irene" ,G.Parel, Bergen op Zoom.

O p g e m a a k t te 's-G R A V E N H A G E 22 Maart 1988.

VERENIGING VAN OUDSTRIJDERS VAN DE
KONINKLIJKE NEDERLANDSE BRIGADE „PRINSES IRENE"
Opgericht 12 april 1947. Inschr. nr. K.v.K. 's-Gravenhage V 410620
SECRETARIAAT: AMETHISTDUK 254, 4706 BJ ROOSENDAAL (N.BR.) TEL. 01650-44802

AAN:
de leden van de kascommissie
i.a.a. 1e penningmeester en
2e penningmeester

Onderwerp: benoeming tot lid van de kascommissie 1988

Roosendaal, 18 mei 1988

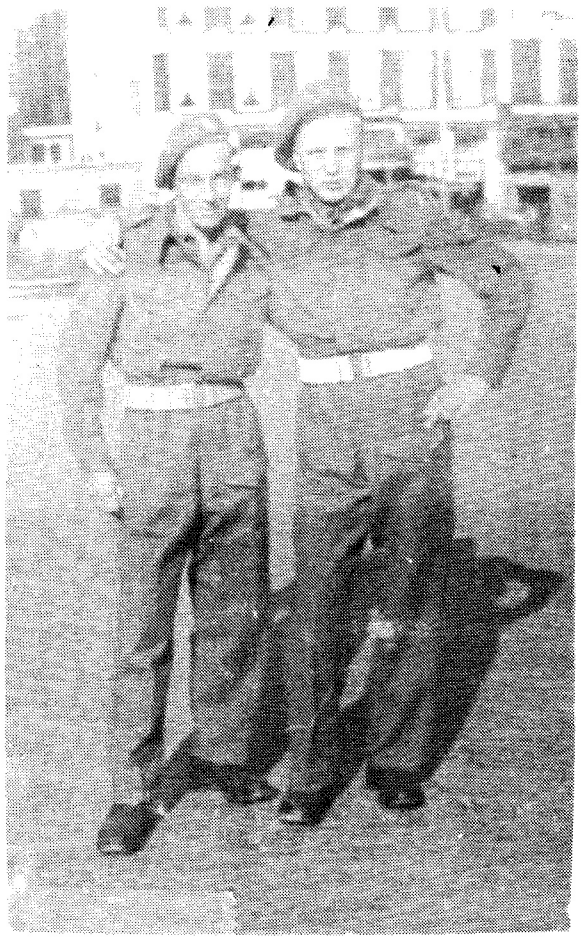
Namens het bestuur van onze vereniging bevestig ik u hiermede de beslissing van de Algemene Ledenvergadering van 14 mei 1988 te Doorn, van de benoeming van de leden van de kascommissie, ingevolge artikel 14 van ons Huishoudelijk Reglement.
De volgende leden maken vanaf 14 mei 1988 tot de eerstvolgende Algemene Ledenvergadering in 1989 deel uit van deze commissie:

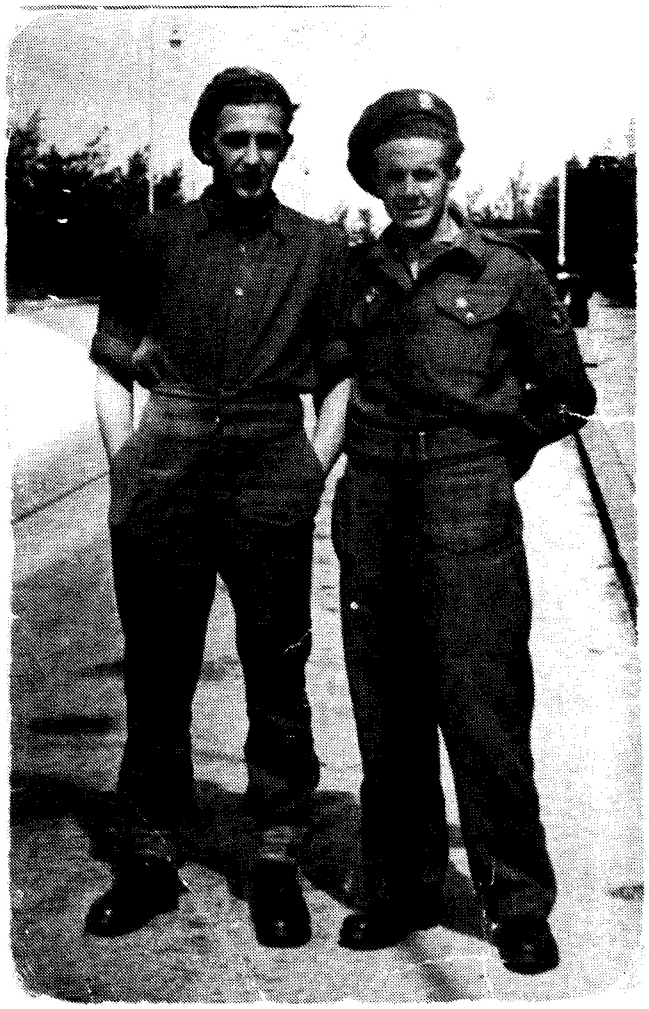
1. H. HOGEVEEN , Zonneblok 9 2291 XT WATERINGEN. 01742-3800
2. B.T.A. LIPTENS , Hooghout 128 4817 EE BREDA.076-139790
   G. PAREL , Waalstr. 20 4615 BT BERGEN op ZOOM. 01640-36205
4. C. MEESTERS , Kamerlingh Onnesstr.23 ; 4631 GS HOOGERHEIDE 01646-3579

Wij verzoeken u, in goed overleg , met onze penningmeesters het gestelde in art. 15 van het Huishoudelijk Reglement te willen behartigen.

Namens het bestuur
De secretaris
H.J.F.Hielkema

§ 8 Rondvraag Notulen Algemene Ledenvergadering op zaterdag 4 mei 1988.

Wij halen nog even het artikel aan uit "De Vaandeldrager Nr. 1 d.d. maart 1985.

Voorts drukken wij hierbij de toelichting af welke door de heer H.Davis is toegezonden aan de redactie.

Verdere gegevens zijn op dit moment niet aanwezig.

Bond van Nederlandse Militaire oorlogs- en dienstslachtoffers

Bondsbureau: Audrey Hepburnlaan 2, 3940 XG Doorn, tel.: 03430-14941.

De Bond van Nederlandse Militaire Oorlogs- en Dienstslachtoffers is opgericht in augustus 1945, teneinde de belangen te behartigen van de militairen die gedurende de tweede wereld-oorlog door verwondingen of ziekten blijvend invalide zijn geraakt. Later werd het lidmaatschap ook open gesteld voor de slachtoffers van de strijd in Indonesië, Korea en Nieuw Guinea, terwijl sinds een aantal jaren ook dienstslachtoffers lid van de B.N.M.O.kunnen worden. Het lidmaatschap van de bond staat eveneens open voor de nagelaten betrekkingen.

Wat doet de B.N.M.O.?

1. de bond behartigt de belangen van zijn leden, welke door een verwoning of ziekte in -en- door militaire dienst blijvend gehandicapt zijn;
2. de bond tracht dit doel te bereiken door:
   a. het bestuderen van de noden en behoeften die bij leden bestaan op juridische, financieel, sociaal, medisch, psychologisch, cultureel en rekreatief gebied en het kenbaar maken aan overheidsorganen en andere instanties van ter zake bestaande wensen;
   b. het bevorderen van het geestelijk en lichamelijk welzijn van de leden door daarop gerichte begeleiding en nazorg;
   c. het verlenen van immateriële bijstand aan de leden in de daartoe geëigende gevallen;
   d. het uitdragen van de doelstellingen van de bond met daartoe aangewezen middelen;
   e. het uitgeven van een bondsblad ("de Kareoler");
   f. het samenwerken met andere organisaties, zowel binnen de landsgrenzen als daarbuiten die doelstellingen, aan die van de B.N.M.O. verwant, nastreven.
   Dit geldt zowel oudstrijdersorganisaties als gehandicaptenorganisaties.

Welke middelen staan de B.N.M.O. ter beschikking?

Het bondsbureau van de B.N.M.O. in Doorn voert het secretariaat en de ledenadministratie. Daar worden alle bondsaktiviteiten gecoördineerd.

Teneinde zoveel mogelijk vakkennis te bundelen zijn voor diverse programma's van de bond commissies ingesteld, zoals:
- een pensioen- en sociale commissie;
- een rekreatie commissie;
- een weduwen commissie;
- een coördinatiegroep maatschappelijk werk;
- een commissie individuele belangenbehartiging voor juridische bijstand;
- een commissie buitenlands kontakt;
- een redactie team van "de Kareoler".

Het bondsbureau wordt geleid door een directeur die wordt bijgestaan door een aantal medewerkers, onder wie een jurist, een aantal maatschappelijk medewerkers, psychologen, therapeuten en medewerkers ten behoeve van de in- en externe contacten en adviseurs.

Hoe is de B.N.M.O.georganiseerd?

De B.N.M.O. kent 15 afdelingen over het gehele land, waar de leden terecht kunnen voor informatie en advies; deze afdelingen organiseren eigen contactbijeenkomsten en gezellige aktiviteiten.
De leden van een afdeling kiezen een eigen afdelingsbestuur. Elke afdeling beschikt over een eigen maatschappelijk werker.
Het hoofdbestuur, bestaande uit 11 leden, bepaalt in overleg met de daartoe aangewezen bondsorganen het beleid, dat jaarlijks wordt onderworpen aan de goedkeuring van de algemene vergadering.
De algemene vergadering wordt gevormd door de stemgerechtigde afgevaardigden van de 15 afdelingen. Het aantal stemgerechtigde afgevaardigden wordt per afdeling bepaald naar rato van het aantal leden van de afdelingen.

Kosten lidmaatschap

Voor de jaarlijkse contributie die voor het lidmaatschap verschuldigd is (in 1985 ƒ 45,-) ontvangen de leden het maandblad "de Kareoler" en het zogenaamde B.N.M.O.-Vademecum (beide uitgaven zonodig op cassetteband), zonodig juridische bijstand, deelname aan de nazorg-programma's, de mogelijkheid deel te nemen aan (aangepaste) vakantiereizen in binnen- en buitenland alsmede maatschappelijke begeleiding.

Leden van de Prinses Irene brigade, die problemen hebben waar ze zelf alleen niet uitkomen en die niet weten hoe en waar zij om hulp bij de oplossing van die problemen kunnen vragen, kunnen per brief/per Irene brigade-enquêteformulier hun probleem voorleggen aan het bestuur van de Irene brigade/"sociale commissie".
Deze brief/enquêteformulier wordt dan ter behandeling en hulpverlening - volgens strikte afspraken - doorgezonden aan de Coördinator Maatschappelijk werk van de Bond van Nederlandse Militaire Oorlogs- en dienstslachtoffers (BNMO).
Met de BNMO heeft het bestuur van de Irene brigade namelijk een overeenkomst, dat óók de Irene brigade-leden hulp kunnen ontvangen van het net van maatschappelijk werkers van de BNMO, over het gehele land verspreid.
Zo'n maatschappelijk werker komt dan, na vooraf gemaakte afspraak, thuis bij het Irene brigade-lid om te zien wat er aan het probleem gedaan kan worden.
Voor de goede orde: wanneer iemand slechts recht heeft op een klein pensioen, dan kan ook de BNMO "er niet meer geld uitslepen", tenzij volgens de wettelijke regelingen b.v. na herkeuring een invaliditeits-percentage hoger vastgesteld wordt e.d.
Wel kan worden nagegaan of voor betrokkene gebruik is gemaakt van alle mogelijkheden om een financiële uitkering te krijgen d.w.z. dat nagegaan wordt of soms nagelaten is bepaalde aanvragen in te dienen.
De BNMO kan geen ijzer met handen breken, maar wel wordt een probleem tot op de bodem uitgezocht.

H.J.Davis.

HULPVERLENING

In het schrijven van 5 november 1981 heeft het hoofdbestuur van de B.N.M.O. besloten, dat de z.g. sociale probleemgevallen welke door de sociaal medewerker van de vereniging van oudstrijders van de K.N.B. Prinses Irene, namens het bestuur van die vereniging worden aangemeld aan de directeur van het B.N.M.O.-Bondsbureau, dan wel aan de coördinator - maatschappelijk werk van het bondsbureau bijstand zal worden verleend door de sociale medewerkers/sters van de bond indien deze problemen hun oorsprong vinden in de militaire dienst c.q. de uitoefening daarvan. Wanneer problemen worden aangemeld welke geen verband met de militaire dienst uitoefening hebben, zal hoogstens verwezen kunnen wordn naar andere, daarvoor in het leven geroepen instanties en instellingen.
Aanvragen voor assistentie dienen door de sociale medewerker namens het bestuur van de ver. v. o-str. schriftelijk te worden ingediend.
Het individueel lidmaatschap van de B:N:M:O. is voor onze leden niet noodzakelijk, daar onze ver. rechtstreeks lid is en de leden uit dien hoofde indirekt lid zijn. Met bovenstaande hoop ik u naar behoren te hebben voorgelicht.

H.J.Davis.

(Sociaal medewerker van de vereniging van oudstrijders)